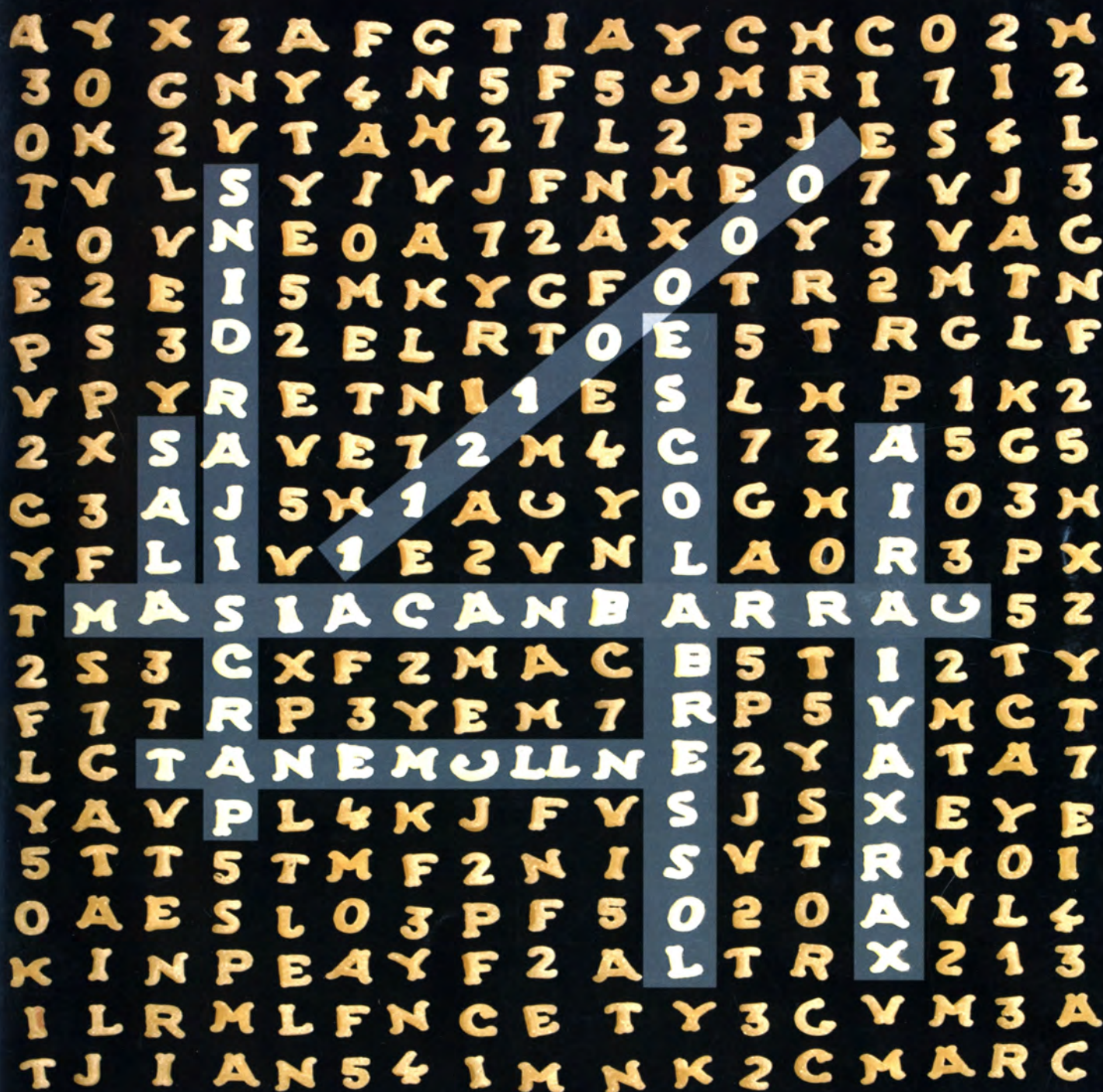

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argenton
any 13 - època 2 - número 80 - desembre 2005 - exemplar gratuït

- Pressupost 2006
- PGS
- La coral de l'IES

**SERVEIS VETERINARIS
D'ARGENTONA**

TEL. 93 756 11 10

*Bones
Festes*

*Passatge General Moragues, 2
08310 ARGENTONA*

Demanar hora ens ajuda a oferir un millor servei

TENIM CURA DE LA SEVA FELICITAT

Món Màgic

centre infantil

*Bones
festes
a tothom*

**servei de guarderia
servei de ludoteca
hotel de nens
festes i aniversaris**

**Matrícula
Gratuïta**

**Av. Puig i Cadafalch, 15 – Tel. 93.797.04.43 /
93.756.00.54 – 08310 ARGENTONA**

**La teva corredoria d'assegurances
i gestoria d'Argentona,
et desitja un
Bon Nadal i
una bona entrada d'any 2006!**

Bon Nadal i feliç any nou!

Beltran

Oficina a Argentona

CATALÀ ASSEGUANCES

AVGDA.PUIG I CADAVALCH, 9
08310 ARGENTONA

TELS. 93 756 08 25/ 93 756 14 62
FAX. 93 797 09 80

e-mail: info@catala-assegurances.com

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 80 - Desembre 2005 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans de Comunicació.
President: Antoni Soy.
Director: Gisela Rodríguez.
Consell de redacció: J. Egea, F. Molist, F. Rosa, M. Abras i F. Ureña.
Tots els grups amb representació en el ple poden participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC, CiU, PP, EU i AA.

Cap de Redacció: Irene Cortijo i Gisela Rodríguez.
Redacció: Irene Cortijo, Gisela Rodríguez.
Rúbriques: Joan Anton Fernández, Lluís S. Morgan i Rosa Vila.
Fotografies: Irene Cortijo, Laura Bartra i Gisela Rodríguez.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Núria Pascual.

Fotocomposició i impressió: Gràfiques Lloreda C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

Marc Duran mostra, a través d'una sopa de lletres, els aspectes més destacats del pressupost del 2006.

7. PGS

Els alumnes del Programa de Garantia Social (PGS) d'Argentona estan aprenent l'ofici d'electricista d'edificis. Durant el curs, els alumnes faran visites a diferents equipaments municipals per conèixer millor l'entorn on viuen.

8-9. Pressupost 2006

La nova escola bressol municipal, el centre cívic a Can Barrau i l'escenotècnia de la Sala són els tres grans projectes previstos en el pressupost de l'any vinent, qualificat com a social. La taxa de la brossa disminueix lleugerament i l'IBI s'incrementa un 2%.

10. II Taula de Poesia

El Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell i els Amics de la Ciutat de Mataró van portar a terme, al novembre, la II Taula de Poesia del Maresme, on van participar 26 poetes i es va fer un homenatge als que van formar part de la primera.

14. Joves cantaires

La Coral de l'Institut d'Argentona, creada fa dos cursos, està formada actualment per uns 50 alumnes que assagen després de l'horari escolar i que van actuar a la Tardor Musical.

24. Conte de Nadal

L'escriptor argentoní Joan Antoni Fernández ha estat l'encarregat d'escriure el conte de Nadal d'aquest *Cap de Creus*, el número 80. Una història de ciència-ficció que no deixarà indiferent a ningú.

25. Manolo González

Aquest argentoní és el rehabilitador del primer equip del RCD Espanyol, on treballa amb els jugadors després de les lesions perquè puguin tornar al terreny de joc al 100% de les seves possibilitats.

Editorial

Les necessitats d'un municipi i dels seus vilatans són moltes però els recursos i vies de finançament del consistori són limitats, per això els governants fan una selecció marcant unes prioritats que es reflecteixen en el pressupost

Una eina bàsica

El pressupost d'un ajuntament és una de les eines fonamentals perquè un municipi millori i s'adapti a les noves necessitats dels ciutadans. Aquest document respon a les prioritats que l'equip de govern es va marcar en el seu programa electoral. En el cas d'Argentona, el pressupost per al 2006 s'ha aprovat amb els vots a favor de l'equip de govern –format pel Partit dels Socialistes i l'Entesa– i els vots en contra de tots els partits de l'oposició –Convergència i Unió, Esquerra Unitària i Agrupació Argentona– menys el Partit Popular, que no va votar perquè el seu regidor va marxar del ple després d'una picabaralla dialèctica. Entre les necessitats que el pressupost ha de cobrir, hi ha l'educació, que és una de les prioritats del govern. El 2006 es crearà una nova escola bressol municipal a l'antiga caserna de la Guàrdia Civil i amb ella es satisfarà la demanda de places per a infants de 0 a 3 anys. D'altra banda, s'acabarà l'obra de la Sala amb l'escenotècnica necessària. És en aquesta qüestió on també s'hauria d'actuar amb celeritat per tal que el poble pugui gaudir al més aviat possible d'aquest equipament. Els governants també són conscients que Argentona és un municipi ric en associacions i entitats que necessiten un lloc per reunir-se i desenvolupar les seves activitats. En aquest sentit, la rehabilitació de la masia de Can Barrau, inclosa en el pressupost 2006, serà un centre cívic que albergarà algunes d'aquestes associacions. Però un municipi no es fa només amb tres grans obres i per això també es preveuen inversions per arreglar els carrers, l'enllumenat i els parcs i jardins. El 2006 portarà també una bona notícia per a la butxaca dels vilatans: s'abaixarà la taxa de la brossa. Un fet que respon a l'esforç de tothom per realitzar la recollida selectiva correctament. El camp de gespa artificial i la piscina coberta són dos projectes que es van anunciar durant la sessió plenària però que no s'inclouen en el pressupost perquè s'ha de buscar un finançament paral·lel. I és que les necessitats d'un municipi i dels seus vilatans són moltes però els recursos i vies de finançament del consistori són limitats, per això els governants fan una selecció marcant unes prioritats que es reflecteixen en el pressupost. Aquestes prioritats no són compartides per tothom, però en tot cas vénen donades pels partits polítics escollits democràticament per la majoria d'argentonins.

Carta de l'alcalde

Un pressupost per a les persones

El pressupost municipal del 2006 és bàsicament un pressupost per a les persones. Més de 5,4 milions de €, un 48% del total (un 4% més que el conjunt dels municipis catalans), es dediquen a polítiques socials

STEL

En el pressupost anual de l'Ajuntament s'hi reflecteixen una part important de les polítiques que es faran a la vila en el proper any. Tanmateix, no necessàriament totes, perquè algunes encara estan pendents de negociació o de concreció. El 2005 n'hem tingut un exemple clar amb la nova escola bressol municipal: inicialment no estava prevista en el pressupost i, en canvi, s'ha fet i ja està funcionant.

El pressupost municipal del 2006 és bàsicament **un pressupost per a les persones**. Més de 5,4 milions de €, un 48% del total (un 4% més que el conjunt dels municipis catalans), es dediquen a **polítiques socials**. A les escoles i activitats educatives, per al jovent, serveis socials i sanitat, seguretat ciutadana, activitats culturals i de lleure, al Museu del Càntir i la Fira, a les activitats esportives, a la formació i la promoció del comerç i el turisme. S'està treballant també per a la promoció d'habitatges socials, especialment de lloguer. I tot, potenciant al màxim la participació ciutadana. Les principals inversions van destinades a la nova escola bressol, el centre cívic de Can Barrau i la Sala. També està previst posar gespa al camp de futbol i arranjar la piscina. Una quantitat important, 3,2 milions de € i un 29% del pressupost, es dedica a **la millora i l'ordenació dels espais públics i privats**. És a dir, a la via pública –enllumenat públic, manteniment de carrers, parcs i jardins, senyalització, mobiliari urbà, etc.–, la recollida i eliminació selectiva de residus, el planejament i la gestió urbanístiques, el manteniment dels cementiris, la millora dels boscos i el medi natural, etc. Hi ha importants quantitats previstes per a la inversió en carrers, enllumenat, parcs i jardins, recepció d'urbanitzacions. Finalment, 2,6 milions de € i un 23% del pressupost (més d'un 4% per sota del conjunt dels municipis catalans) són per facilitar i millorar el funcionament del conjunt dels serveis municipals. Està clar, doncs, l'objectiu són les persones i la millora del seu entorn, i només amb els serveis generals estrictament necessaris.

Antoni Soy, alcalde

Cartes dels lectors

Crítica i compromís

Crec que sóc una persona crítica, que no es conforma fàcilment i que acostuma a confrontar diverses opinions. El dubte i analitzar els conflictes són unes bones eines. En el meu treball professional he après a qüestionar les coses, mirant-les des de diferents punts de vista. No hi ha res totalment blanc o negre. Sovint hi ha matisos i estats d'ànim que ens fan veure l'ampolla mig buida o mig plena.

Existeixen èpoques en la nostra vida en les quals som més crítics que en d'altres, però, sigui com sigui, ens hem de comprometre. Hem d'assolir un compromís seriós i responsable.

A la nostra vila hi ha un sector de gent que sembla que ha implantat la crítica per la crítica, sense donar opinions raonades, censurant les accions i sovint falsejant les realitats. Crec que aquesta manera de fer no és una crítica fonamentada amb arguments sòlids. Sovint es fan judicis poc consistents i falsos per desacreditar les persones.

Vull exposar la meua opinió a favor de l'equip de govern municipal. Jo els tinc confiança. Segurament podem dir que tot és millorable, que s'han fet coses al llarg d'aquestes legislatures que es podien haver fet de manera diferent, que no ens agraden com les han fet però, i això és el més important, s'ha decidit, que és el que li pertoca fer a un govern. Han actuat amb responsabilitat i compromís!

Compromís és el que jo demano a aquestes persones que tant critiquen. Quantes d'aquestes persones veurem que agafin una responsabilitat seriosa per tirar endavant el govern del poble? Quantes d'aquestes persones veurem formar part d'una llista electoral a les properes municipals? O és que el que més interessa és no "mullar-se" i criticar sigui el que sigui sense implicar-se en res?

Demano un compromís responsable, malgrat que em costa creure que això pugui ser possible. Però...

Mª Rosa Masó

Homenatge als avis de la plaça Nova

Sóc una argentonina jublada de 82 anys que vull dedicar aquest petit escrit als avis i àvies d'Argentona que es troben als bancs de la plaça Nova. Cada vegada que hi passo per anar a Ràdio Argentona o per anar a fer un encàrrec em paro a parlar amb els amics de la plaça Nova. En aquells bancs, els avis d'Argentona prenen la fresca a l'estiu o s'asseuen quan hi fa sol a l'hivern. Parlen de les seves coses, comenten les

novetats de la vila...; en definitiva, passen una bona estona i també me la fan passar a mi quan hi passo i m'aturo uns minuts. Per aquest motiu, els he volgut dedicar aquest escrit.

Neus Vallbona

Rèplica al senyor Ferran Merino

Creia haver deixat clar que la meua "guerra" no era contra vostè ni contra la seva desinteressada labor. Em sap greu que no fos així i li demano disculpes perquè sembla que no vaig ser prou hàbil per a explicitar-ho de forma entenedora.

El que no m'empasso, però, és que vostè no entri en "possibles motivacions polítiques" i, acte seguit, digui que opina que "el consistori va crear la figura del defensor per millorar l'atenció a la ciutadania i fomentar la participació". Això, si no és un acte de fe política, què és? Senyor Merino, vostè millor que ningú hauria de saber si és veritat o no que en el plenari d'enguany, on va informar de la seva gestió, va parlar d'una percepció per part dels vilatans de manca d'independència del defensor envers el Govern Municipal, si és veritat o no que els impresos on es formulava la queixa eren una instància normal i corrent al senyor alcalde, i si és veritat o no que ja em vaig queixar d'haver rebut com a contesta —que naturalment no resolva res— una circular de l'Alcaldia i de la Regidoria corresponent, quan penso que això seria incorrecte si la figura del defensor tingués un mínim d'independència; vostè millor que ningú pot dir si, almenys fins aleshores, tenia el seu despatx en una dependència municipal. Sincerament crec que la participació i la independència van per altres camins.

Senyor Merino, jo entenc la legalitat, però no l'he confós mai amb la justícia, i algunes actuacions de l'actual executiu d'Argentona poden ser molt legals però no són justes. Pel que fa a les estadístiques, cadascú les posa en el seu sac; per mi no són més que una forma molt sibil·lina d'engany; caldria veure quina mena de queixes ha resolt favorablement l'Ajuntament, perquè si són com la de l'altaveu...

Penso que, dissortadament, al nostre país l'estructura democràtica és feble i que afavoreix el poder absolut. I, francament, a mi m'és igual que les injustícies del poder parteixin del quilòmetre zero, que des del trenta o dels sis-cents. No sé si m'entén!

El diccionari defineix *maskarada* com a trampa, tripijoc o farsa per enganyar i aquest és el sentit precís i exacte que vaig voler-li donar al mot quan el vaig utilitzar, perquè els polítics, de forma perversa, en inventar-se el pompós nom de defensor no ignoraven el que vostè diu per enè-

sima vegada, que "només pot actuar, com a tal, en la legalitat dels actes de l'Administració", i a consciència, van induir els ciutadans a engany. El nom més escaient a les atribucions que li resten al defensor seria quelcom com Implorant, Apel·lant, Postulant, Pregant. Per exemple, "Implorant del Vilatà/ana" reflectiria millor la realitat. Respecto i valoro al màxim el seu treball desinteressat, però, per la meua part i vist el que he vist, continuo sentint-me totalment indefens davant les injustícies del poder, amb defensor o sense.

Jaume Itchart i Boté

Paparazzi a Argentona

Jo sóc metge, no entenc gaire en política, i sovint penso que això de la política és un fàstic, us ho confesso. De fet se sent a dir cada dia més, tant a Argentona, concretament, com arreu de l'àmbit estatal. Però hi ha coses que em creen seriosos dubtes:

1. Jo pensava que un només podia calumniar lliurement dins el pestilent món de safareig de la premsa rosa, televisada i no televisada. Sembla que en aquest àmbit les lleis hagin canviat, i fins i tot es paga, i molt. Com més grossa és la mentida millor, més audiència (diuen).
2. Em confon el fet que l'oposició en el meu poble es dediqui a la barroeria i el joc brut, imitant de forma tan fidel i admirable l'estil d'oposició del PP, dedicat en cos i ànima al descrèdit de l'adversari socialista i tripartit per mitjà de l'insult i la blasfèmia. Està clar que ni aquí ni allà tindran el mateix nivell de resposta, que no vull entretenir-me a qualificar. I que els quedi clar que qui només sap fer el barroer no té crèdit per governar. No és que em tregui la son, però hi dono voltes, no sé si volen triomfar com a paparazzi per a 10 Minutos o fer carrera al PP. En definitiva, jo personalment segueixo confiant més en els que malgrat la tònica d'insults i vexacions repetides es comporten correctament i van fent la seva feina, donant totes les explicacions necessàries, però sense entretenir-se a desmentir a cada instant les falsedats que es van llençant a tort i a dret. Nois, us heu equivocat de professió.

Anna Cabot

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 18 de gener de 2006 i han de tenir UNA EXTENSIÓ MÀXIMA DE 1.600 CARÀCTERS. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com. Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

30 anys del 20-N

El 20 de novembre es va celebrar el 30è aniversari de la mort de Franco. Amb motiu d'aquesta data, Argentona va projectar el documental *Entre el dictador i jo*, una peça realitzada per sis joves directors. Després de la projecció del film, al Saló de Pedra de l'Ajuntament, es va fer un debat amb la intervenció de tres generacions diferents: Lluís Serra "Morgan" (1930), Margarida Colomer (1944) i Carolina Enrich (1981). Una les conclusions de la jornada és que durant la transició es va produir un silenci històric, potser necessari, però que s'ha de trencar per afrontar el futur.

Entre el dictador i jo és un documental format per sis peces, realitzades per joves directors que no van viure la dictadura. L'estrena es va produir el 20 de novembre, de forma gairebé simultània, a diferents municipis de Catalunya però també a altres comunitats autònomes i a altres països com Itàlia i Holanda, entre d'altres. A Argentona, el film es va projectar al Saló de Pedra, que es va omplir de vilatans de totes les edats.

Les peces. La història del director novell Juan Antonio Barrero (1980, Sevilla) va ser la primera del documental. Un empresari va comprar el iot de Franco i el va posar al cim d'una muntanya de Burgos, a pocs quilòmetres d'Atapuerca, per convertir-lo en un hotel de luxe. Actualment, aquest iot està abandonat i el director es pregunta quant de temps cal per desmuntar l'habitació d'un dictador. Una història on en cap moment surt la paraula Franco i on l'espectador ha de deduir molts aspectes. En segon lloc, el director Guillem López (1975, Barcelona) mostra les imatges d'una escola abandonada per mostrar com va ser la seva infància. Les veus en off d'uns nens canten: "Franco, Franco tenia el culo blanco y se fue a París...". A continuació, la peça de Sandra Ruela (1975, Madrid) mostra el silenci generacional que s'ha produït en moltes famílies a través d'una conversa telefònica amb els seus pares. D'altra banda, Raúl Cuevas (1978, l'Hospitalet de Llobregat) va mostrar l'opinió de ciutadans que viuen en barris construïts als anys seixanta, durant la dictadura. Cuevas capta l'atenció del públic per l'espontaneïtat i la varietat

dels testimonis. Una altra de les directors que mostra el silenci generacional de forma directa és Elia Urquiza (1979, Pamplona) en parlar amb la seva àvia, viuda d'un militar franquista. Per últim, Mònica Rovira (1978, les Masies de Voltregà) intenta entendre com es va viure en aquella època a través de diferents testimonis. La seva conclusió, i potser la de tot el documental, és la dificultat d'explicar el que no s'ha viscut i no t'han explicat.

La xerrada. La historiadora Margarida Colomer va ser la primera a parlar després de la projecció del documental *Entre el dictador i jo*. Colomer va contextualitzar històricament els darrers anys del franquisme, la mort del dictador i els primer anys de la democràcia. Colomer va dir que "alguns mitjans de comunicació van mostrar el Rei, Adolfo Suárez i Sánchez Miranda com els únics salvadors de la democràcia però això s'ha de rebatre". Colomer va explicar que la transició política no es pot expli-

car sense la crisi del franquisme, que alhora es produeix gràcies als moviments obrers, veïnals, universitaris, socials i fins i tot eclesiàstics, que van debilitar el règim tot i la por a la repressió. D'altra banda, va intervenir Lluís Serra "Morgan", que va recordar com es va rebre la dictadura a Argentona. "A Argentona es va rebre aquella gent [els de Franco] amb els braços oberts perquè veníem de la guerra, o sigui, de la misèria i la mort". De totes maneres, Serra "Morgan" va explicar que aquella pau era molt relativa, ja que "alguns començàvem a veure que hi havia famílies que havien marxat del municipi i que aquell amic o conegut l'havien afusellat al Camp de la Bota només per pensar diferent". La conferenciant més jove, Carolina Enrich, va explicar que "he tingut la sensació que el govern no ens ha explicat prou el franquisme i la transició", i va dir que "cal un canvi i potser som la generació que ha de recordar tot el que va passar i les vides que es van perdre per tenir la democràcia actual".

D'esquerra a dreta, Carolina Enrich, Margarida Colomer i Lluís Serra "Morgan".

Preguntar per aprendre

secció jove

JOVES

L'Ajuntament d'Argentona, a través de les regidories d'Educació i Promoció Econòmica, organitza els Programes de Garantia Social (PGS), que actualment estan subvencionats al 100% pel Departament de Treball de la Generalitat de Catalunya. Aquesta formació va dirigida als joves d'entre 16 i 25 anys que no tenen experiència laboral i que no tenen l'acreditació en l'ESO. La coordinadora i tutora dels PGS d'Argentona, Anna Sánchez, explica que "l'objectiu és la inserció sociolaboral dels joves i, si és possible, la continuïtat d'estudis reglats a través de la preparació a les proves d'accés als Cicles Formatius de Grau Mitjà". En aquest sentit, sis dels alumnes del curs passat van fer les proves d'accés a cicles formatius i cinc van aprovar.

Cada curs, els PGS ensenyen un ofici com el de cambrer, jardiner, lampista o electricista, entre d'altres. Les classes es fan a les antigues escoles de Sant Miquel del Cros i es combinen amb pràctiques a diferents empreses de la vila.

Curs 2005-2006. Les classes del PGS d'enguany van començar al mes d'octubre amb un total de 13 alumnes, dos dels quals són noies, la Maria Lleonart i l'Elisabeth Villalva. Els nois són en Daniel Sánchez, en Sanjally Bojang, en Juan Carlos Forte, l'Alberto Herrero, en Jesús Alfaro, en Javier Pérez, en Francesc Ramírez, l'Àngel Fojo, en Bilal Harrou, l'Ezequiel Cobles i en Fran López.

Aquest curs, de 754 hores, és per aprendre l'ofici d'electricista d'edificis. Els professors són un tecnòleg en lampisteria, un especialista en formació bàsica que fa assignatures com matemàtiques, cièn-

cies socials, riscos laborals o castellà. La tutora i coordinadora és l'encarregada d'ensenyar als alumnes el català, les tècniques de recerca de feina, orientar-los laboralment i també realitza tutories individualitzades per fer el seguiment personalitzat de cada jove així com la grupal. Dins de les àrees de català i de tutoria, els alumnes estan treballant el sentit de pertinença al municipi on viuen i per això fan diverses sortides per conèixer el seu entorn.

Casal de Joves. Els 13 alumnes del curs han realitzat la primera d'aquestes visites al Casal de Joves, a l'antiga fàbrica de la Velcro. Abans de la visita, els joves van preparar a la classe de català una entrevista de 20 preguntes per a la tècnica de Joventut, Mònica Beltran. En un primer moment van preparar preguntes individuals i després les van posar en

consens per triar les definitives. El qüestionari té preguntes sobre l'horari del Casal, les activitats que s'hi porten a terme o el material de què disposen. Els alumnes també li van preguntar a la Mònica Beltran sobre com s'hi podien apuntar i si li agradava o no la seva feina. Beltran valora molt positivament tant la visita a les instal·lacions com l'entrevista "perquè es van fer preguntes molt interessants i els nois i noies van ser molt respectuosos en tot moment".

D'altra banda, aquesta primera entrevista també es farà a Ràdio Argentona per després presentar la gravació a la Diputació de Barcelona. Després d'aquesta primera experiència, els alumnes del PGS també visitaran l'Àrea Bàsica de Salut, els mitjans de comunicació de la vila, les instal·lacions esportives o l'alcaldia de l'Ajuntament, entre d'altres serveis municipals de la vila.

Els alumnes del PGS en diferents classes i activitats del curs.

Els alumnes que formen part del Programa de Garantia Social (PGS) de l'Ajuntament d'Argentona van començar al mes d'octubre les classes per aprendre l'ofici d'electricista d'edificis. A banda de les assignatures més tècniques, aquests joves també aprenen castellà, matemàtiques, socials, tècniques de recerca de feina, català i tenen tutories. Amb l'objectiu de treballar el sentit de pertinença al municipi on viuen i d'aprendre a fer entrevistes, aquests joves han visitat el Casal de Joves i han entrevistat la tècnica de Joventut.

PRESSUPOSTOS SOCIALS

La nova escola bressol, l'escenotècnia de la Sala i la rehabilitació del centre cívic –masia Can Barrau– són les tres grans obres previstes dins del pressupost de l'any que ve. Després d'un 2005 marcat per la finalització de projectes com el nou poliesportiu arriba el moment, en paraules del regidor d'Hisenda, Jordi Pinart, "d'emprendre nous reptes". Dins d'aquests projectes n'hi ha que no s'inclouen dins els comptes del 2006 però que són prioritats del govern per l'any que ve. És el cas del camp de futbol de gespa artificial i de la piscina coberta, dos equipaments que no estan en el pressupost perquè segons l'alcalde, Antoni Soy, "s'està pendent del finançament i de les negociacions amb el Consell Català de l'Esport", i afegeix que "en el cas de la piscina ja s'han demanat subvencions i en el cas del camp de gespa artificial hi ha el compromís del secretari general de l'Esport de ser un dels més de 150 pobles on la Generalitat invertirà en camps de gespa municipal". Les inversions, però, no s'acaben aquí, un 29% del pressupost es destinarà a microurbanisme, és a dir, al manteniment de la xarxa viària, a l'enllumenat, a

la neteja dels carrers i als parcs i jardins. D'altra banda, i com ja va passar el 2005, les despeses en personal s'incrementen en part, per la realització de dos tallers ocupacionals: el de jardineria forestal, que repeteix després de l'èxit del d'aquest any, i el de manteniment d'espais urbans, que pretén formar professionals amb coneixements d'electricitat i construcció. Segons l'equip de govern, les prioritats per l'any que ve fan que el pressupost del 2006 sigui "per a les persones", en el sentit que inverteix el 48% del total en polítiques socials. Per la portaveu dels socialistes i sòcia de govern, Montse Brugal, es tracta d'uns comptes que volen "millorar el benestar de les famílies potenciant camps com l'educació, l'esport, la cultura i els serveis socials". El pressupost del 2005 destina 11.210.000 euros a l'Ajuntament, 288.000 euros al Museu del Càntir, 1.248 euros a la Societat d'Aigües i 18.300 euros a la societat municipal Argentona Projectes.

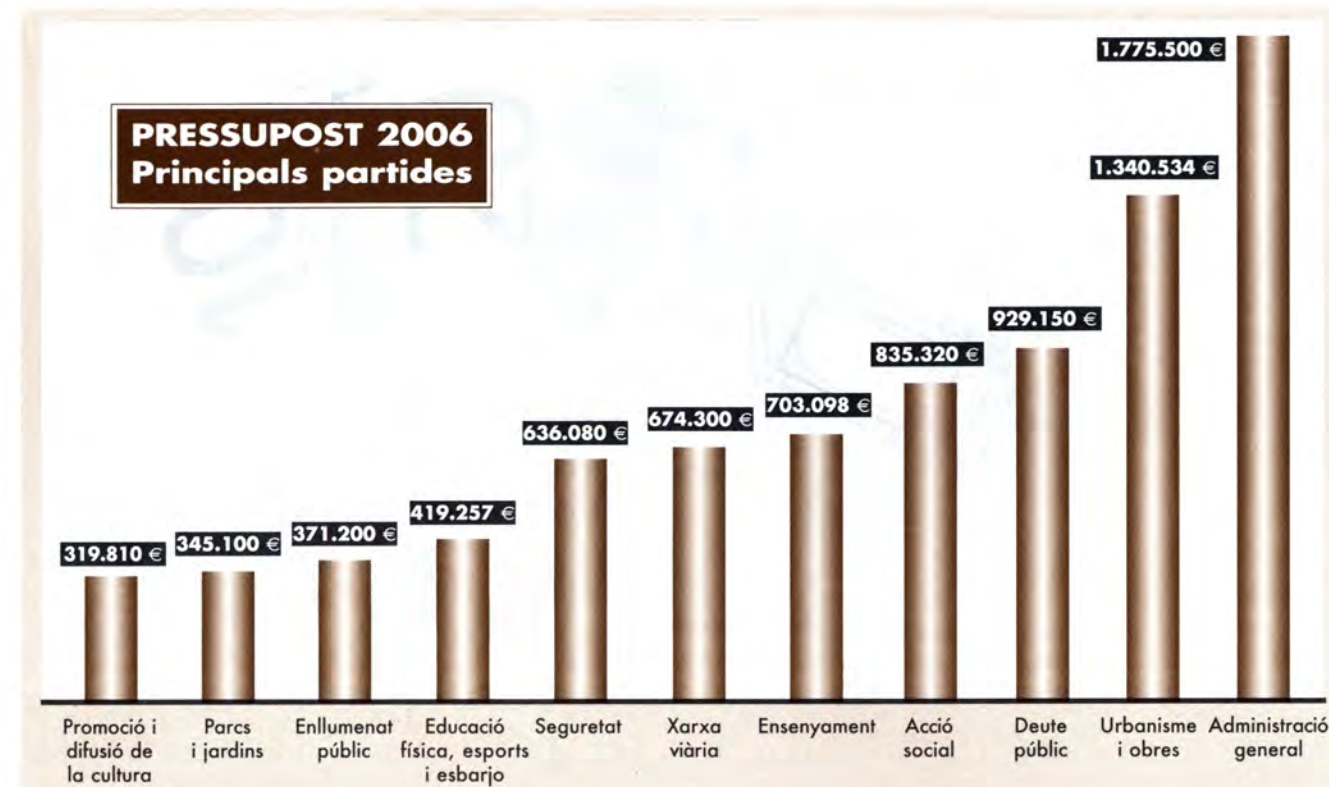
Baixa la taxa d'escombraries. La implicació dels vilatans i els bons resultats de

la recollida selectiva han fet que finalment arribi la tan esperada rebaixa de la brossa.

Així doncs, en els nuclis disseminats disminueix el 43%, a Madà passa dels 145 euros als 139, al nucli urbà dels 136 als 130 i al Cros i a Can Raimí es manté. Segons Pinart, "cal felicitar els argentonnins per la tasca realitzada i per l'elevat índex de puresa del que es recull". Tot i això afegeix que hi ha indrets "on cal millorar".

Pel que fa a l'Impost de Béns Immobles s'incrementa un 3,3%, per la qual cosa passa del 0,809 al 0,836. Tot i això, continua sent un dels més baixos de la comarca. Sobre la revisió cadastral, aquesta s'ajorna per d'aquí a dos anys: "per tant, el tipus impositiu s'aplicarà sobre el valor actual del cadastre", va aclarir Soy.

Discussions al ple. El tan famós 9 contra 8 no es va produir en l'aprovació d'aquests pressupostos. Els comptes del 2006 es van aprovar amb el vot a favor de l'equip de govern (Entesa i PSC) i el vot en contra de CiU, Esquerra Unitària i Agrupació Argentona. El Partit Popular

no va votar després que el seu portaveu, Fede Ureña, va abandonar el ple per una discussió amb Pinart i Soy. La picabaralla es va desencadenar quan el regidor d'Hisenda va retreure al popular que no s'havia mirat els pressupostos i que era una llàstima que s'hagués quedat sense el regidor Eduardo Luján, de qui va dir que "sempre feia aportacions en el debat pressupostari". Ureña va respondre a Pinart que això era mentida i va acusar-lo de "mentider, fals i impresentable". En aquest moment, l'alcalde va demanar a Ureña que deixés d'insultar i aquest li va contestar que per què Pinart podia dir el que volgués i ell no. Va ser en aquest moment que el portaveu del PP va optar per abandonar la sala. L'incident va provocar diverses reaccions entre els regidors de l'oposició. Assumpta Boba (EU) i Enric Ureña (CiU) van coincidir a dir que l'equip de govern no tractava a tots els regidors per igual i que era molt més permissiu amb els edils de l'Entesa i el PSC que amb els de l'oposició. Boba, a més, va recordar a Pinart que ella s'havia sentit "insultada" quan ell la va qualificar de "pitonissa".

L'oposició, crítica. Un cop més, l'oposició es va mostrar contrària als comptes de l'any que ve, i no només als pressu-

posts sinó també al discurs de presentació de l'alcalde, que va fer un repàs a tot el que s'havia aconseguit en aquests anys de govern, des del CEIP Les Fonts fins al poliesportiu passant per la Sala. Un dels més crítics amb aquesta argumentació va ser el portaveu de Convergència i Unió, Ferran Armengol: "Si s'ha fet la Sala és perquè CiU va deixar enllestides les negociacions (...) i si es va acabar el Museu és perquè CiU el va començar... es tracta de gestions compartides", va dir. Parlant del pressupost pròpiament dit, el convergent també va explicar que tenia "molta terra a l'Havana", en referència al fet que Soy destaqués com a prioritats la piscina coberta i el camp de futbol de gespa artificial i que aquestes no figuressin dins el pressupost. A més, va criticar que l'equip de govern deixés per d'aquí a dos anys la revisió del cadastre "just passades les eleccions municipals", va sentenciar Armengol.

Per la seva banda, el portaveu del Partit Popular, Fede Ureña, va aprofitar el seu discurs per retreure a l'Entesa totes les promeses incomplertes que hi havia en el programa electoral del 2003, i va posar especial èmfasi en el fet que l'equip de govern no havia buscat el consens amb la resta de forces polítiques a l'hora d'elaborar els pressupostos. Ure-

ña, a més, va denunciar la falta d'habitatge social i l'escassa importància que es donava a la formació d'adults. La portaveu d'Esquerra Unitària, Assumpta Boba, va criticar un any més la partida destinada al personal: "Es prioritza l'aparell burocràtic i això no es tradueix en més serveis al ciutadà. (...) És inacceptable que un terç del pressupost es destini als sous dels treballadors". Boba també va lamentar que en el discurs inicial l'alcalde recorregués "a l'arqueologia inauguradora" i va afegir: "Si 1000 anys governessin, 1000 anys recordarien la Sala". Per últim, el portaveu d'Agrupació Argentona, Fèlix Rosa, va trobar a faltar una partida que fes referència a la presumpta sentència que haurà de pagar l'equip de govern. A més, va parlar "d'una manca de previsió" en la inversió en infraestructures.

"Els pressupostos del 2006 estan dirigits a les persones." Així és com l'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, va presentar els comptes de l'any que ve, uns números que destinen 5,4 milions d'euros a polítiques i projectes que afecten directament les persones, i entre elles es posa especial èmfasi a l'educació amb la construcció de la nova escola bressol municipal, que juntament amb l'escenotècnia de la Sala i la rehabilitació del centre cívic –masia de Can Barrau– són les tres grans inversions per al 2006.

Pel que fa a les taxes per primer cop disminueix la de la brossa, i és que els bons resultats de la recollida selectiva fan que finalment arribi la tan esperada rebaixa al nucli urbà i a Madà. Per últim, l'Impost de Béns Immobles s'incrementa un 3,3%.

II Taula de Poesia del Maresme

Els poetes que van participar en la I Taula de Poesia del Maresme són Lina Casanovas, Josep Lladó, Isidre Julià, Manuel March i Josep Punsola, entre molts d'altres. Alguns dels seus versos es van llegir en l'obertura de la II Taula de Poesia del Maresme, que es va celebrar el 12 de novembre al Saló de Pedra de l'Ajuntament, que es va omplir de gom a gom per retre homenatge a aquests poetes. Els rapsodes Carme Faja i Lluís Juvinyà van ser els encarregats de fer el recital poètic, i el tenor Joan Gallemí i Pere González al piano van fer un recital de cançons amb poemes musicats. Concretament es van poder escoltar: "La núvia blanca" i "Si hem perdut el camí", de Josep Punsola; "Engruneta" i "Dos mil anys", de Lina Casanovas; "El mar", d'Isidre Julià, i "La paret de les mentides", "Amunt i avall", de Josep Lladó. Aquestes dues últimes poesies formen part de la Suite Poemàtica Musical *Argentona*. En aquesta obertura va intervenir el vicepresident del Centre d'Estudis Argentonins, Julià Lladó, i també l'escriptor Albert Calls, que va fer una xerrada titulada "Una aproximació als fonaments literaris del Maresme al segle XX".

A Mataró. Després d'aquesta obertura a la nostra vila, Mataró va ser l'encarregada de presentar a la Biblioteca Caixa Laietana les obres de la II Taula de Poesia del Maresme. Des del 14 i fins al 18 de novembre s'hi van poder consultar les obres, que

es van emplaçar en un indret destacat de l'equipament cultural. Una de les organitzadores, Maria Lluïsa Navarro, comenta que organitzar aquesta II Taula de Poesia del Maresme "no ha sigut fàcil i hem passat per moments desmoralitzadors perquè al principi els poetes no s'animaven". Però finalment el nombre d'autors de la comarca que ha presentat les seves obres han estat 26, alguns d'ells d'Argentona com Laia Alsina Ferrer, Josep Lladó i Pascual, Jordi Pinart i Pradal i Cristina Villa Peral. La majoria dels altres poetes participants són de Mataró però també d'altres municipis del

Maresme com el Masnou, Premià de Mar, Premià de Dalt, Cabrera i Alella. Nora Leivar, Joana Bel i Oleart, Jordi Buscà i Colell, Albert Calls i Xart, Sílvia Tarragó i Castrillón, Lina Casanovas i Berenguer, Maria Lluïsa Circuns i Pons, Lluís Maria Gallifa i Planas, Joan Gómez Vinardell, Isidre Julià i Avellaneda, Lluís Juvinyà i Colomer, Joan Carles González Pujalte, Montserrat Manent i Rodon, Manuel March Diví, Eduard Miró i Saladrigas, Maria Remei Paretilla, Manuel Patricio Sedano, Albert Pera i Segura, Martí Roselló, Carme Rovira Ros, Francesc Soler i Cantón i Rafael Vallbona i Sallent.

L'acte de cloenda es va fer el 18 de novembre a Mataró també amb un recital poètic i un recital de poemes musicats. En els parlaments van participar el vicepresident dels Amics de la Ciutat de Mataró, Ricard Bonamusa, l'escriptor Rafael Vallbona i el participant en la I Taula de Poesia Albert Manent. L'alcalde d'Argentona, Antoni Soy, i el de Mataró, Joan Antoni Baron, van ser els encarregats de fer l'obertura i la cloenda de les jornades, respectivament.

El futur. Un dels organitzadors, Ricard Bonamusa, explica que "ha estat un èxit que ha superat les nostres expectatives, les dues entitats estem molt satisfetes així com els poetes que hi han participat". Per la seva banda, Josep Lladó calcula que "s'ha dit que podríem fer la III Taula d'aquí a cinc anys". En definitiva, tot un èxit de participació

El Centre d'Estudis Argentonins Jaume Clavell i els Amics de la Ciutat de Mataró van portar a terme, al novembre, la II Taula de Poesia del Maresme. Aquesta iniciativa es va fer per primera vegada l'any 1952, i ara s'ha recuperat amb l'objectiu de donar continuïtat a la trobada poètica i per retre homenatge a Manuel March, Josep Lladó, Isidre Julià, Albert Manent, Lina Casanovas i el malaguanyat Josep Punsola, en tant que són representatius del moviment poètic del Maresme d'aquella època i que la majoria d'ells van participar en la primera trobada. En aquesta nova edició han participat 26 poetes de tot el Maresme.

Els veïnats d'Argentona

En el vessant esquerre de la Riera, en un pulmó verd que separa naturalment Argentona de Mataró, es troba Sant Jaume de Treià. En aquest indret hi viuen un conjunt de famílies que fa dos anys van recuperar l'Aplec del veïnat. En aquesta festa els veïns de la zona, però també del nucli urbà i d'altres indrets, van caminant fins a l'ermita preromànica, ara en runes, per celebrar la diada de Sant Jaume. Però a banda d'aquest acte popular, els veïns d'aquest indret viuen amb els avantatges i els inconvenients que totes les zones presenten. Una de les veïnes que ha viscut tota la vida a Sant Jaume de Treià és la Roser Boba, que hi troba molts avantatges, considera que "és un privilegi viure amb aquesta tranquil·litat i en aquest entorn natural". De totes maneres, les famílies d'aquesta zona d'Argentona són els primers a quedar-se sense llum quan plou i els llamps els fan malbé els aparells elèctrics. Aquesta situació milloraria amb el canvi del transformador però fa temps que estan a la llista d'espera de la companyia FECSA-ENDESA. Un altre dels problemes és l'aigua potable. Un dels veïns de Sant Jaume, Oriol Marfà, explica que "en tot el veïnat no hi ha una xarxa d'aigua potable i jo penso que això és una situació de certa discriminació respecte als altres vilatans", i afegeix que "a més es podria solucionar fàcilment amb una canonada longitudinal i escomeses per a aquell qui la vulgui, però això ha de respondre a una voluntat de la companyia i del govern d'Argentona". Els argentonins dels veïnats reclamen més vigilància municipal per evitar situacions com la implantació d'hortos

il·legals, el barraquisme o els robatoris agrícoles. En el mateix vessant de la Riera hi ha el veïnat de la Pujada. Un dels veïns de la zona, Joan Grau, de la finca Pla d'en Boter i masover de Can Miliu Cabanyes, explica que "en aquest veïnat es treballa i es viu, en la zona de la vall més tocant a la Riera hi ha els pagesos i més cap a la muntanya hi ha la zona residencial que va sorgir de la reparcel·lació, principalment, de Can Cabanyes i de Can Martí de la Pujada". Can Castells, Can Bellatriu, Can Martí de la Pujada, Can Comalada, Can Miliu Cabanyes, Can Paubrut són algunes de les cases de pagès que hi ha en aquesta zona on hi ha horta a l'aire lliure i també horta intensificada en hivernacles. Pel que fa a l'activitat agrícola, Grau explica que "l'arribada de la cooperativa CORMA ha significat un motor important per la pagesia, que ara té una altra sortida, la de la flor i la planta". Aquest motor s'ha vist reflectit en la posada en explotació de zona agrícola que estava en desús; tot i això encara hi ha terrenys agrícoles per explotar.

A l'altra banda de la Riera hi ha el veïnat de Clarà, on a banda de les urbanitzacions de Can Cabot o Can Raimí, encara hi ha les masies originàries de l'indret

com Can Calau, Can Vinyals, Ca l'Estar-ramanc, Can Manreset, Ca l'Ermità, Can Marc –que es troba a la finca de Sant Pere de Clarà on hi ha una capella romànica– o la masia de Can Raimí, entre d'altres. Un dels veïns de la zona és Josep Lladó i Güell, que va néixer al veïnat de Pins, concretament a Can Poi, però que fa

molts anys es va traslladar al veïnat de Clarà. En Josep recorda que quan ell era petit, els nens i nenes dels veïnats anaven a l'escola a peu. Aquesta situació va canviar a finals dels anys seixanta, quan "es va aconseguir un taxi escolar; el primer a fer el servei va ser en Francisco Noè, i després es va tenir un microbús fins a l'actualitat, que passen dos autobusos", explica Josep Lladó. Aquest veí destaca la tranquil·litat de viure enmig de la natura, el fet de no tenir cap problema per aparcar i la col·laboració entre les famílies. Els germans Esquis de Can Pins són una de les famílies que treballen la terra del veïnat de Can Pins. Un dels germans, l'Agustí Esquis, explica que "abans era més maco que ara perquè hi havia més veïns i tot estava conreat". De totes maneres, l'Agustí considera que "estic a la glòria" per la tranquil·litat i l'entorn de natura que hi ha en aquest indret d'Argentona amb altres masies com la de Can Tomàs, Can Navas, Can Boringues o Can Roviró, entre d'altres. Per últim, hi ha el veïnat de Lladó on, a diferència dels altres, no queda cap masia o casa de pagès. La zona s'ha convertit en una zona residencial amb els carrers asfaltats però on també hi ha molta tranquil·litat.

11

En els darrers números d'aquesta revista ens hem apropat a la realitat de les diferents associacions de veïns que formen Argentona: Can Cabot, Can Vilardell, Can Raimí, les Ginesteres, Madà, el Cros, Can Barrau i l'Associació de Veïns. Però a banda d'aquestes zones, hi ha els veïnats de Clarà, de la Pujada, de Sant Jaume de Treià, de Can Serra de Lladó i dels Pins, nuclis que es caracteritzen per tenir habitatges aïllats, alguns amb gran valor històric i arquitectònic, envoltats de boscos, camps i amb un accés més o menys difícil, segons cada zona.

COSES DE LA VILA

Punts conflictius

La línia elèctrica d'Argentona té 37 punts negres que incrementen el risc d'incendi forestal. Així ho determina un estudi engegat per la Federació d'Agents de Defensa Forestal (ADF) del Maresme. La investigació s'ha fet a vuit municipis de la comarca que han estat estudiats de manera parcial. Les ADF han trobat 221 punts negres a les línies elèctriques de la comarca. Es tracta de trams que l'empresa Feinsa-Endesa ha deixat abandonats i on la vegetació ha crescut fins a tocar els cables. Segons el portaveu de les ADF, Oriol Bassa, a banda del perill d'incendi que això suposa, també pot provocar talls en el subministrament. Segons les ADF, Feinsa-Endesa incompleix la normativa, que estableix mesures de tallada periòdica i selectiva de la vegetació sota les línies elèctriques.

Granadero i Ardid, campions a Burriac

288 corredors –264 nois i 24 noies– van participar en la tercera Cursa de Muntanya Castell de Burriac –Memorial Pere Asturiano. El guanyador de la categoria sènior va ser José Manuel Granadero amb un temps d'1 hora i 43 minuts, i Mònica Ardid va repetir triomf entre les fèmines amb un temps de 2 hores i 9 minuts. Els participants van córrer en un terreny més complicat a causa de la pluja que va caure durant tot el matí. Enguany la cursa duia el nom de Memorial Pere Asturiano en homenatge al muntanyenc mort al mes de juliol mentre escalava a la vall de Chistau, al Pirineu aragonès. Aquest no és l'únic acte de record a Asturiano, el Grup va decidir també fer una exposició i un monogràfic a la revista *El Mal Pas*, així com batejar amb el seu nom una nova via d'escalada a Montserrat. A més a més, els dies 15 i 16 d'octubre passats, els seus companys van fer una excursió al Midi d'Ossau –a la part francesa d'Osca–, el pic que més agradava a Asturiano.

Cloenda del Taller Ocupacional

El primer Taller Ocupacional de Jardineria i Forestal d'Argentona va finalitzar al setembre amb l'entrega dels diplomes als alumnes-treballadors participants. Durant el curs, els alumnes han fet la neteja forestal d'una part del bosc del Rocar d'en Serra, dels voltants de la Font Picant i han enjardinat el giratori del barri del Cros, amb una construcció a diferents nivells que combina la vegetació amb altres elements com sauló, pedres i fusta. Durant l'acte de lliurament de diplomes, el 26 de setembre, es va anunciar que es portaria a terme un segon taller, amb nous alumnes, gràcies a la subvenció de la Generalitat de Catalunya i el Fons Social Europeu.

L'eclipsi del 3 d'octubre

Un grup nombrós d'argentonins van veure l'eclipsi de sol que es va produir a mig matí del 3 d'octubre passat. El fenomen es va poder observar a la plaça Nova a través d'un enginy òptic instal·lat per Enric Guisassola, de l'Òptica Argent del carrer Gran. També a través d'unes ulleres especials que es podien comprar a la ferreteria El Primer Clau, on també es van vendre els vidres que utilitzen els soldadors per protegir-se la vista. El fenomen, que es repetirà d'aquí a 20 anys, va ser seguit per totes les televisions i mitjans de comunicació.

La tardor literària

Jordi Galceran i *El mètode Grönholm* va ser l'encarregat d'obrir la tardor literària d'Argentona que organitza el Centre d'Estudis Argentonins. L'autor del text teatral va arribar a la vila enmig de la polèmica despertada per l'adaptació cinematogràfica de l'obra. La tardor va continuar amb Empar Moliner i *T'estimo si he begut*, Joan Margarit i *Càlcul d'estructures* i Joana, i el guanyador del premi Josep Pla 2005, Sebastià Alzamora, i *La pell i la princesa*. Aquest any els organitzadors de la tardor han realitzat un certamen amb cabuda per a tots els gèneres: el teatre, la novel·la i la poesia.

Activitats de les Dones Dinàmiques

L'entitat de Dones Dinàmiques d'Argentona va fer la primera activitat, després de la seva constitució, el 21 d'octubre. En concret va ser una xerrada sobre el ioga i els beneficis que aporta a la salut que va anar a càrrec del professor de ioga i mestre de reiki Fernando González. Aquesta xerrada va ser la introducció a un taller de ioga que s'ha fet tots els dimarts i dijous al poliesportiu nou d'Argentona.

Pebrots i Silenci al Museu del Càntir

El Museu del Càntir va inaugurar el 8 d'octubre l'exposició "Quins Pebrots!", del mataroní Àngel Heredero. La mostra és un recull d'escultures amb un element en comú: el pebrot. Les peces són de terracota, elaborades amb diferents tipus de fang que, juntament amb la diversitat de les formes, donaven una gran varietat de resultats que es van poder veure fins a l'1 de novembre. Després d'aquesta exposició, l'artista mataroní Santi Clavell va mostrar una vintena de quadres abstractes amb el tema central del silenci. L'exposició es va inaugurar el 5 de novembre i es va poder veure fins al 27 per deixar pas al Mercat d'Art de Nadal.

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, David Carmona, Maria J. Castillo, Lluís García, Miquel de Moragas, Josep Gubau o Isabel Sunyer.

COSES DE LA VILA

Armengol, cap de llista per al 2007

El portaveu de Convergència i Unió, Ferran Armengol, serà el cap de llista de CiU en les properes eleccions municipals del 2007. El regidor va manifestar sentir-se "molt agraït" per la confiança que el partit ha dipositat en ell. Per la seva banda, el president del comitè executiu de la Federació, Francesc Espadero, va dir que l'elecció va ser una decisió "consensuada i unànime". El president local d'Unió Democràtica, Josep Famades, i el president local de Convergència Democràtica, Joan Puyo, van declarar-se satisfets de l'elecció i consideren que és un pas decisiu de cara a millorar els resultats del 2007.

Fira d'Entitats Solidàries

La Regidoria de Solidaritat d'Argentona va celebrar el 15 d'octubre la primera Fira d'Entitats Solidàries de la vila. A la plaça Nova es van instal·lar l'Associació Catalana del Poble Sahrauí, Intermón, ANAFA, Amics del Bisbe Joan Godayol, Creu Roja, Centre Parroquial, Fundació Vicenç Ferrer, Escola Pia d'Amics del Senegal, el Col·lectiu de Joves del Casal, el Fons Català de Cooperació i el comitè català pels refugiats Catalunya amb ACNUR. La regidora de Solidaritat, Montse Brugal, va fer un balanç positiu de l'activitat tot i que la pluja va aigualir les hores centrals de la festa. Algunes de les associacions van

posar a la disposició dels visitants productes de comerç just procedents dels països on fan els projectes de desenvolupament sostenible.

10a Mostra de Bolets

Una seixantena de bolets es van exposar en la desena Mostra de Bolets d'Argentona, que va organitzar l'entitat Natura. Tot i la calor dels últims dies es van trobar un gran nombre d'exemplars entre els quals cal destacar els rossinyols, les trompetes i les llores. A banda també es van trobar algunes espècies curioses com l'ou del diable, un bolet que quan creix fa una olor terrible. La desena Mostra de Bolets es va completar amb una conferència sobre els bolets i altres fruits del bosc i un tast de productes i licors.

Castanyada 2005

La Regidoria de Joventut de l'Ajuntament d'Argentona i un col·lectiu de joves de la vila van organitzar un seguit d'activitats amb motiu de la Castanyada. El divendres 28 d'octubre es va portar a terme "La Castanyada de Por" al Casal de Joves. La primera activitat va ser un torneig de ping-pong, tallers i durant tota la tarda es van fer castanyes. A la nit, a partir de les 12 h, hi va haver el concert de dos grups musicals: Chicken y los Cocina i els VIP.

ACTIVITATS DE NADAL

- **23 de desembre**
Campanya de Donació de Sang
Sala d'Actes de l'Ajuntament, de 17h a 21 h
- **26 de desembre**
Els Pastorets
Centre Parroquial, a les 18h
- **31 de desembre**
Arribada del Patge Reial
Plaça Nova, a les 11h30
- **Del 27 al 31 de desembre**
Saló de la Infància i la Joventut
Pavelló d'Esports
- **5 de gener**
Cavalcada dels Reis d'Orient
Recorregut: sortida a les 19h des del carrer Mestre Falla, av. Puig i Cadafalch, carrer Gran i arribada a l'Ajuntament

FESTA MAJOR D'HIVERN (programa resumit)

- **Dijous, 12 de gener**
19h, Saló de Pedra
Exposició Relotges de sol d'Argentona
de Joaquim Pannon
- **Divendres, 13 de gener**
6es 12 Hores contra el Racisme i la Xenofòbia
18h, Tarda Infantil
21h30, Pavelló Municipal: **Presentació de les ONG's i Festa Solidària**
- **Dissabte, 14 de gener**
11h, Església de Sant Julià
Ofici en honor a Sant Julià
12h30, Plaça Nova
Sardanes amb la Cobla Selvatana
18h30, Pavelló Municipal
Concert amb l'Orquestra Selvatana
19h, Centre Parroquial: **Teatre familiar, Mama Por!** de la Cia Teatre Po
20h, Casa Gòtica
Exposició Fons Aixernador i donació de pintures a càrrec de Joan Pannon
21h30: **Trobada de Septrots**
23h, Pavelló Municipal
Ball amb l'Orquestra Selvatana
- **Diumenge, 15 de gener**
9h, Plaça dels Gegants
Plantada de Gegants
11h, Plaça dels Gegants-Plaça Nova
Cercavila de Gegants
12h, Museu del Càntir
Exposició Subirachs i la geometria
12h30, diferents carrers
Tradicionals Tres Tombs
17h30, Centre Parroquial: **Espectacle Infantil El vestit nou de l'emperador**
18h, Església de Sant Julià: **Concert de Cant Coral del Cor Madrigalista de Mataró**
18h30, Pavelló Municipal Vell
Exhibició de Patinatge artístic

L'EDUCA

El Departament de Música de l'Institut d'Estudis Secundaris d'Argenton va començar durant el curs 2003-2004 un nou projecte extraescolar: organitzar una coral formada per alumnes de diferents cursos. Després d'un inici amb pocs cantaires, al voltant d'una desena, en aquests moments el grup està format per uns 50 alumnes d'ESO i Batxillerat que assagen després de l'horari escolar. La Coral, on també hi ha 6 professors, va actuar a la Tardor Musical d'Argenton juntament amb les altres del municipi.

La Coral de l'IES

A l'aula de música de l'IES Argenton hi ha tot tipus d'instruments com un teclat, una guitarra espanyola, uns xilofons, diversos faristols, un equip de música, una pissarra blanca amb pentagrames i altres elements com el cartell del film francès *Los chicos del coro*. El director de la Coral de l'IES i professor de música, Antoni Oliveras, explica que "quan va sortir la pel·lícula, un grup d'alumnes va proposar cantar algunes de les cançons que ara formen part del nostre repertori". A banda d'en Toni Oliveras, l'altra professora de música de l'IES és l'Anna Segura, que també forma part del projecte de la Coral però que sobretot es dedica al conjunt instrumental dels crèdits variables que es fan dins l'horari escolar. Aquests dos professors van organitzar, fa dos cursos, una nova activitat extraescolar consistent a organitzar una coral. "El primer curs van ser pocs els alumnes que es van animar, però des de l'any passat el nombre ha augmentat i ara són uns 50 entre alumnes i professors", explica Oliveras.

L'intercanvi amb França. A banda de la vocació musical de molts nois i noies, un dels factors que va impulsar l'ampliació del nombre de cantaires va ser l'intercanvi que es va fer el curs passat amb un institut de França, concretament del municipi de l'Ille-Adam, al nord de París.

L'Álvaro García, un cantaire de 3r d'ESO, va participar en aquest intercanvi i explica que "nosaltres cantàvem millor però ells tocaven els instruments molt bé". El professor Oliveras explica que "va ser una experiència molt bona per a tothom i aquest any estem preparant un altre intercanvi amb una escola d'Alemanya, però encara no està confirmat".

Les actuacions. Els dies d'assaig són dos i es fan un cop ha sonat el timbre que marca la fi de les classes. Els dilluns a la tarda i els divendres al migdia, abans d'anar a casa, es reuneixen nois i noies a l'aula de música per cantar cançons d'arreu del món. Una de les seves preferides és "Camins", del grup Sopa de Cabra, però el repertori és molt més ampli i cal controlar molts aspectes com la posició del cos, la respiració, el ritme... De forma puntual, una noia amb molta experiència coral, Anaïs Oliveras, assisteix de forma puntual a les trobades per aconseguir que els nois i noies cantin fent servir tot el seu cos com a caixa de ressonància. En aquest sentit, els explica que "nosaltres no tenim un micro per arribar lluny, hem de fer servir tot el nostre cos per arribar lluny, al final de la sala". En Toni Oliveras i l'Anna Segura expliquen que "educativament la coral, així com la música en general, és molt positiva pels alumnes en

dues vessants: individualment es treballa la concentració, l'atenció, desperta la capacitat intel·lectual i l'agilitat mental, mentre que a nivell grupal requereix escoltar els altres per coordinar i et dona un sentiment de pertinença al grup". Els motius de formar part de la Coral són diversos però el contralt Pablo García, de 2n d'ESO, assegura que "m'ho passo molt bé" mentre que la veu greu d'en Guifré Peguera, de 3r d'ESO, recorda que "el primer any no era tan divertit com ara". La Mariona Pérez, de 1r de Batxillerat, s'hi va apuntar "perquè en Toni m'ho va demanar, jo toco el violí al conservatori de Granollers i m'agrada la música". La Maria Lamata s'hi va apuntar perquè la coral del seu poble, Òrrius, "va plegar i jo volia continuar cantant".

El futur. Després dels darrers concerts i de les vacances de Nadal, la Coral i el conjunt instrumental continuaran treballant per millorar el bon nivell que han assolit. Una de les demandes que fan els professors de música és disposar d'una aula d'assaig a banda de l'aula de música, on actualment han de moure cadires i taules cada vegada que la Coral es reuneix. L'Antoni Oliveras explica que "l'ideal seria tenir una sala d'actes on poder assajar i fer els concerts, ja que el gimnàs té una reverberació important".

Escalada urbana

Argentona té des del mes de novembre un nou rocòdrom per fer escalada. La nova instal·lació, que es troba al pati del Casal de Joves d'Argentona, a l'antiga fàbrica Velcro, es suma a la que hi ha al poliesportiu vell. El rocòdrom del poliesportiu es troba a la paret que separa una de les pistes multiesportives i els vestidors. La seva principal característica és que es tracta d'una paret recta, sense cap mena d'inclinació, fet que la fa ideal per a principiants com els nens i nenes que participen en el Parc de Nadal. Per contra, els aficionats a l'escalada urbana el troben massa avorrit per la seva facilitat.

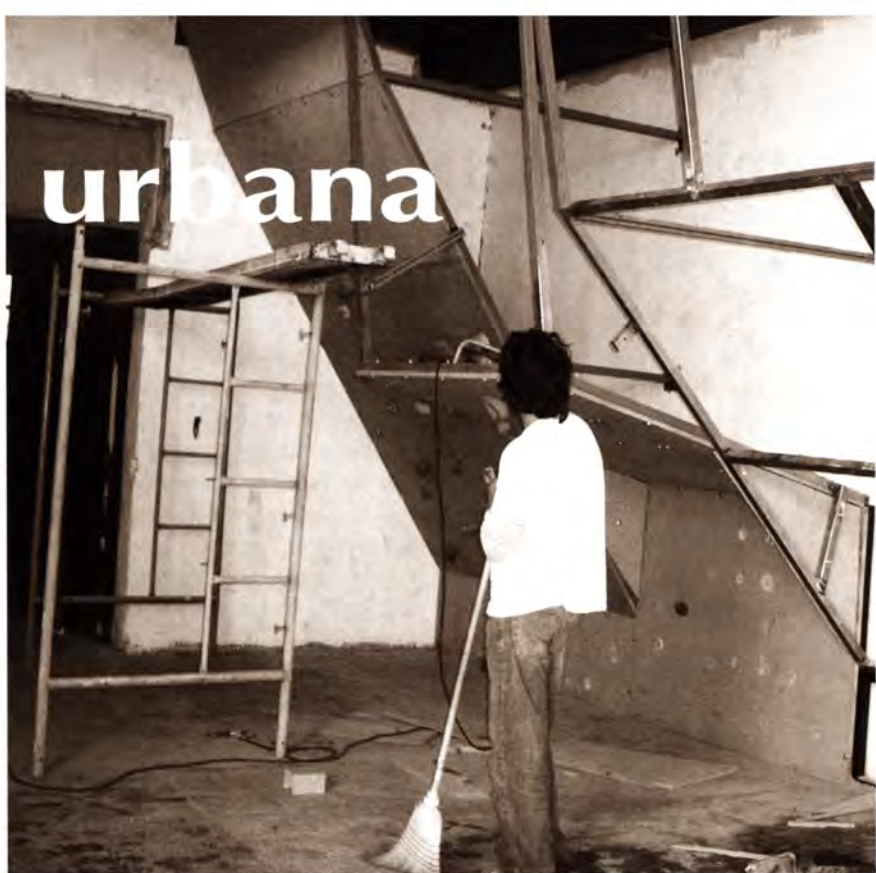
El nou rocòdrom. El Casal de Joves havia tingut un rocòdrom al soterrani, però es va eliminar principalment perquè la sala no disposava de les sortides d'emergència necessàries. Un altre dels factors determinants del desmantellament va ser que els usuaris volien un rocòdrom amb unes determinades característiques per poder practicar aquest esport en condicions adients. Un dels impulsors del nou rocòdrom, en Joan Pujol, explica que "l'objectiu era trobar una zona on poder instal·lar aquest rocòdrom perquè hi havia molta gent que el volia, però des de la Regidoria d'Esports no es va poder aconseguir perquè el pressupost era molt elevat; en canvi, des de Joventut es va plantejar la possibilitat que nosaltres mateixos ho féssim i d'aquesta manera abaratir l'obra".

Ferro, més fusta i fixacions. El procés de creació va començar quan un grup de joves del Grup de Muntanya d'Argentona, del Casal de Joves i d'aficionats particulars van fer la proposta al Departament de Joventut de l'Ajuntament d'Argentona. La regidora de Jo-

ventut, Cristina Navarro, explica que "ho vam trobar bé perquè els joves hi estaven molt implicats i perquè el rocòdrom representa ampliar el ventall d'oferta de lleure per als nois i noies de la vila". Després del vist-i-plau per part de l'Administració, van ser els mateixos impulsors els que van demanar pressupost al ferrer, en Xavier Gallemí, per portar a terme la petita obra. El cost del rocòdrom ha estat de 3.000 euros, xifra inferior a la inicial perquè els joves han treballat amb el ferrer ajudant en el procés de creació i han fet les tasques de fusteria necessàries, com posar els plafons i collar les preses. És el cas d'en Dani Jofre i de l'Albert Jover, tots dos del Grup de Muntanya d'Argentona on fins ara escalaven, però "se'ns ha fet petit". Al mes de novembre aquests joves van treballar, en les seves hores lliures, fent diferents tasques com fixar les preses a la fusta, polir i fixar els plafons. L'Albert Jover explica que "l'alçada és bona i ens permetrà moure'ns bé,

serà un bon lloc per entrenar el jovent". Per la seva banda, en Dani Jofre explica que "és un bon rocòdrom, amb diverses inclinacions perquè la gent pugui fer esport". El rocòdrom fa 3,60 metres de llarg i gairebé 3 metres d'alçada. En aquest espai hi ha tres plafons amb inclinacions diferents, concretament de 35, 75 i 45 graus.

Tipus d'escalada. L'escalada que es pot practicar al Casal és la que s'anomena bulder, és a dir, que es fa en un bloc instal·lat artificial, no es va lligat i es cau en uns matalassos que es posen a terra. Un altre tipus d'escalada és l'esportiva, en què sí que es va lligat perquè es poden fer distàncies molt altes i amb diferents tipus de dificultats, normalment a la muntanya. Els joves d'Argentona practiquen aquesta última al Castell de Burriac o a Céllecs, Òrrius. En Joan Pujol explica que "ara podrem practicar entre setmana al Casal i combinar-ho amb les sortides a la muntanya".

Un dels joves que ha participat en el procés de creació del rocòdrom.

El Casal de Joves d'Argentona compta des de finals del mes de novembre amb un nou rocòdrom. Aquesta estructura es suma a la que hi ha al poliesportiu vell, formada per una gran paret amb fixacions. Les novetats que presenta el rocòdrom del Casal de Joves és la inclinació de les parets, fet que dificulta la pràctica de l'escalada urbana. La iniciativa ha sorgit d'un grup de joves de diversos col·lectius, que es van encarregar de demanar pressupost i col·laborar amb el ferrer així com de fer les tasques de fuster per tenir aquesta nova instal·lació de lleure.

Disminueix la taxa de la brossa

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Fem recollida de brossa orgànica amb un elevat grau de puresa i això suposa un retorn monetari de l'Agència Catalana de Residus. Hem augmentat molt significativament la recollida selectiva de tots els tipus de residus, cosa que també ens permet obtenir uns ingressos superiors per la seva venda

Sens dubte, una de les grans notícies del pressupost municipal del 2006 és que baixa la taxa de la brossa. Disminueix per a la gran majoria de la població i es manté inalterable per a la resta. Lògicament, hem d'estar contents i ens n'hem de felicitar com a poble.

Això ha estat possible gràcies a l'esforç de totes les persones que estem fent bé la recollida i l'eliminació selectives de la brossa. Concretament:

- està funcionant francament bé la recollida porta a porta de la brossa orgànica, tant la de les famílies com la dels establiments comercials;
- com passa en aquests casos, s'ha doblat la recollida selectiva del vidre, dels plàstics i del paper i cartró;
- també està funcionant bé la recollida de paper i cartró a domicili en el cas dels establiments comercials i de serveis;
- s'ha incrementat de forma molt significativa la recollida selectiva que es fa a la deixalleria;
- com a conseqüència de tot plegat ha disminuït significativament l'anomenada brossa de rebuig, que no es recicla i que es crema a la incineradora.

Fem recollida de brossa orgànica amb un elevat grau de puresa i això suposa un retorn monetari de l'Agència Catalana de Residus. Hem augmentat molt significativament la recollida selectiva de tots els tipus de residus, cosa que també ens permet obtenir uns ingressos superiors per la seva venda. Hem disminuït la brossa que cremem a la incineradora i podem "vendre" el nostre excedent de tones per cremar a altres municipis. Tot plegat són unes quantitats modestes, però engrescadores com a recompensa a les coses ben fetes. Més recollida porta a porta i més recollida selectiva signifiquen, doncs, més sostenibilitat, tant ambiental com econòmica. Junts ho estem aconseguint i ens n'hem de felicitar. Hem de continuar per aquest camí, així com en el de la millora del servei de recollida i eliminació de residus.

Un pressupost social

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

En el Grup Municipal Socialista estem satisfets d'aquest nou pressupost, que ens permet avançar cap a un model de societat que beneficia la majoria de la ciutadania i que està pensat per a les persones

En el Ple Extraordinari de començaments de novembre, es va aprovar el pressupost per al proper any, un pressupost clarament social, ja que quasi el 50% dels recursos es destinaran a les àrees de Serveis Personals: així doncs, Educació, Cultura, Esports, Serveis Socials entre d'altres són els principals beneficiaris d'aquest pressupost, que té com a objectiu millorar el benestar dels ciutadans i ciutadanes d'Argentona.

Dels més de 12 milions d'euros del pressupost consolidat de l'Ajuntament, una bona part es destinaran a continuar la política d'inversions públiques: finalitzar la Sala –ara ja en la fase de l'equipament tècnic–, l'escola bressol que es construirà als espais de l'antiga caserna de la Guàrdia Civil, la rehabilitació de la Masia de Can Barrau per convertir-la en un nou equipament cívic per a Argentona.

No oblidem, però, altres equipaments d'interès ciutadà com són la piscina coberta i la instal·lació de gespa al camp de futbol; en aquests dos casos estem treballant activament en la cerca de finançament perquè esdevinguin una realitat durant el proper exercici. Cal esmentar també l'esforç que significa incrementar el pressupost de l'Àrea de Serveis, per tal de millorar el manteniment dels espais públics d'Argentona. Aquest pressupost, que torna a ser coherent amb la nostra línia política, té la virtut de no incrementar la pressió fiscal, i fins i tot és menor en tant que la taxa d'escombraries ha sofert una rebaixa tant al nucli urbà com a Madà, gràcies a la recollida selectiva "porta a porta", que ha permès rebaixar-ne els costos. Aquest no és un mèrit de l'equip de govern, és mèrit de tots els ciutadans i ciutadanes d'Argentona que ens hem compromès amb aquest projecte, i els resultats –malgrat que millorables– són molt satisfactoris.

En el Grup Municipal Socialista estem satisfets d'aquest nou pressupost, que ens permet avançar cap a un model de societat que beneficia la majoria de la ciutadania i que està pensat per a les persones.

Les persones com a font de recaptació

Una vegada més s'ha aprovat el pressupost municipal només amb els vots dels regidors de l'equip de govern municipal. Al grup municipal de Convergència i Unió no ens n'alegrem pas, que això sigui així. I no ho fem perquè és una mostra més del fet que tot continua igual: tenim un equip de govern incapaç de buscar consens i aliances amb els grups de l'oposició en tot allò que, com els pressupostos o la definició d'un model urbà per a Argentona per citar-ne dos exemples, fóra important que es decidís per una majoria significativa dels representants democràticament elegits pel poble. Avui parlarem dels pressupostos, d'aquests pressupostos que diu el Sr. Alcalde que són per a les persones. Per a les persones? Serà perquè pensa en les persones com a font de recaptació? No hem d'oblidar que l'augment de la pressió fiscal ha estat una constant en els anys de govern de l'Entesa i el PSC al nostre poble. Com pot ser per a les persones un pressupost que destina més del que recapta en impostos (5.084.000 €) a despeses de personal (3.641.000€), a pagar la hipoteca del poble (930.000 €) i a material fungible, estudis i propaganda (700.000 €).

Des que estan al govern han incrementat un 98% la pressió fiscal i un 111% les despeses de personal. Si tenim en compte que el personal de l'Ajuntament s'ha incrementat entre 20 i 30 persones –entre un 20% i un 30% de la plantilla aproximadament–, com s'explica aquest increment de despesa tan elevat? Doncs pels increments de dedicacions i sous del Sr. Alcalde i diversos regidors, així com l'increment del nombre de càrrecs de confiança amb sous de gamma alta. Està clar que tot això no ens ho va explicar el Sr. Alcalde quan diu que aquests són pressupostos pensats per a les persones. I tota aquesta despesa que es necessita per fer funcionar l'Ajuntament no deixa marge per a les inversions, si és que no es fan endeutant-nos. Prova d'això són els minssos 12.200 € de recursos propis que enguany sí que destinen. Bé, l'espai de què disposem no dóna per a més, i atès que ja estem a les portes de Nadal, des del grup municipal de Convergència i Unió voldríem desitjar a tot el poble d'Argentona un Bon Nadal i un Felix Any 2006.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

Des que estan al govern han incrementat un 98% la pressió fiscal i un 111% les despeses de personal. Si tenim en compte que el personal de l'Ajuntament s'ha incrementat entre 20 i 30 persones –entre un 20% i un 30% de la plantilla aproximadament–, com s'explica aquest increment de despesa tan elevat?

Pressupostos

Què hem d'explicar, el mateix des de fa set anys? Doncs sí, ens trobem amb el mateix tarannà des de llavors. No són capaços de complir amb els seus compromisos, ni amb el seu programa electoral. I ni tan sols arriben a satisfer els ciutadans de la vila. Entenc perfectament quan els ciutadans de la vila ens aturen i ens diuen que estan farts d'aquesta manera de fer govern, de fer poble. I els entenem perquè nosaltres també. Estem farts de prepotència, supèrbia, enganys, menyspreu, intolerància i indiferència per el que puguem opinar els representants de més de la meitat dels ciutadans d'Argentona. Jo crec que l'equip de govern s'ha convertit en una secta. O estàs amb ells o hi estàs en contra. En cap cas han fet una aproximació per escoltar-nos.

Mai no s'havien fet tantes coses malament en tan poc temps, i li hem de demanar a l'alcalde que faci balanç de l'Argentona "real i no imaginària" i que es dediqui a governar en lloc de continuar dient que tota la culpa és dels governs anteriors i de l'oposició. Amb aquesta actitud el que ha d'admetre el nostre govern és la ineficàcia de governar. Quan a un regidor se li pregunta per qüestions de govern, i la seva resposta sempre és faltant a la integritat personal, fem un repàs per la història de "si vostès van dir..., vostès van fer...", això és incompetència. Quan a un regidor de l'equip de govern se li pregunta en què es gastarà un crèdit i ell et contesta que no se'n recorda, això què és?, presa de pèl o incompetència?

Els argentonins continuem trobant a faltar solucions del dia a dia. Que deixin córrer les obres faraòniques, que ja estan bé, però ens toquen altres coses, ara. El nostre poble està abandonat, és com una casa que no es cuida. No se li ha tret la pols, no s'escombra, no es treuen les guixades de les parets, els jardins no estan cuidats, l'enllumenat falla, no s'ha canviat el mobiliari des de fa molt de temps... i nosaltres creiem que ja toca. L'endeutament ha d'anar per renovar el nostre "aixovar" urbanístic. Prou d'estudis, projectes, velcros, can doros... i més voreres amples, parets netes, carrers sense forats i ben senyalitzats, parcs infantils nets i cuidats per als més menuts, jardins nets i cuidats, espais per als joves, i activitats per a menuts i grans. Allò que es diu "fer poble".

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Mai no s'havien fet tantes coses malament en tan poc temps, i li hem de demanar a l'alcalde que faci balanç de l'Argentona "real i no imaginària" i que es dediqui a governar en lloc de continuar dient que tota la culpa és dels governs anteriors i de l'oposició

Els pressupostos i la fi de l'Imperi

Grup Municipal Esquerra Unitària (EU)

Com els dels darrers exercicis, aquests pressupostos neixen viciats, derivats de la manera de fer de l'equip de govern. Continuisme i decadència que evidencia l'esgotament del model polític del govern, si és que mai en van tenir cap

Aquest novembre es van aprovar, amb el vot contrari de l'oposició, els pressupostos municipals per al 2006.

Com els dels darrers exercicis, aquests pressupostos neixen viciats, derivats de la manera de fer de l'equip de govern. Continuisme i decadència que evidencia l'esgotament del model polític del govern, si és que mai en van tenir cap.

Anquilosats i poc dinàmics, fan prevaler l'aparell, la gestió burocràtica, la propaganda autocomplaent i els "estudis i informes" forans.

Tot plegat, entre personal (inclosa la gran partida dels sous dels capitosts), interessos bancaris i amortitzacions de capital, béns fungibles i serveis interns, es gasten dos terços. Per als serveis reals a la població, l'altre terç. Any rere any, ens porten cap a una situació impossible de mantenir, hipotecant-nos per a trenta anys i llasant els futurs governs municipals.

L'equip de govern se'ns mostra de tal manera que ens fa recordar la fi de l'Imperi Romà. Una època en què uns febles emperadors es dedicaven a mantenir el poder personal sense que els importés gaire que els territoris perifèrics fossin un caos ni que, a Roma, senadors i centurions retirats la campessin per les seves. La feblesa política, la decadència i la corrupció van portar la fi a la civilització romana. La mirada curta, l'interès i la rapinya personal d'aquells emperadors mig embogits, mig egòlatres, era la mostra de com anaven les coses.

Doncs bé, sense ànim de fer comparacions lineals i simples però sí que les metàfores ens serveixin per entendre les coses, ens ve a la memòria la fi de l'imperi quan veiem el Sr. Soy, el Sr. Pinart i la Sra. Brugal esbufegar i gesticular, donar "pa i circ" a uns i "ni pa ni aigua" als altres, i reprimir les noves tendències en el desig, en va, d'aturar la història.

Igual que els habitants d'aquell poblat gal irreductible no ens cansem de repetir: "estan bojos, aquests romans!"

La mentida i la confiança

Grup Municipal Agrupació Argentona (Agr.Ar.)

Doncs bé, el temps ha demostrat més que de sobres que ni l'Entesa (partit polític) ni l'alcalde com a persona han complert amb les expectatives. Ni l'Entesa ha complert el seu programa en 6 anys, ni les persones de l'equip de govern han fet honor a la veritat

Lenin (1917, Revolució Russa) va dir que la mentida és una arma revolucionària que s'ha d'utilitzar ineludiblement.

La meua idea és que el senyor Soy està d'alcalde d'Argentona perquè el municipi ha votat el programa del seu partit polític, l'Entesa, i la confiança que els ha donat la persona del senyor Soy així com totes les persones de l'equip de govern.

Doncs bé, el temps ha demostrat més que de sobres que ni l'Entesa (partit polític) ni l'alcalde com a persona han complert amb les expectatives. Ni l'Entesa ha complert el seu programa en 6 anys, ni les persones de l'equip de govern han fet honor a la veritat. Està clar que l'alcalde menteix i que el seu equip de govern recolza les seves mentides. A dia d'avui, penso que a Argentona no hi deu haver ningú que, amb totes les seves facultats, cregui en aquest equip de govern. És per això que crec que s'han de començar a veure dimissions, per qualsevol causa, però dimissions, que tot i que els motius no siguin certs, aquest poble els entendrà.

Els ciutadans d'Argentona no poden entendre per què una regidora cobra el doble que els altres regidors de l'equip de govern, per què l'alcalde diu que hi ha una ordre judicial i no existeix, per què oculten la donació de terreny de Can Doro, per què el regidor de Cultura i Esports vota a favor que l'Escola Bressol Municipal li donin a la seva senyora, per què amaguen coses, documents i sentències a l'opinió pública i als seus votants, per què volen tancar comerços d'Argentona que fa molts anys que funcionen, per què aquest amiguisme desmesurat, que ni a l'època de Franco, etc.

Per tot això i moltes coses més, penso que han de començar les dimissions, penso que tant l'Entesa com el Partit dels Socialistes han de demanar perdó públicament. Penso que ja va sent hora que tots els partits polítics units fem un acte de constricció i d'una vegada expliquem al poble la situació real d'Argentona, tant la política com l'econòmica i la social. Penso de veritat que és un deute que tenim amb els argentonins en honor a la democràcia que tant desitgem que perduri.

CEDIOS

Essències musicals

Editat per Picap –companyia de Lluís Llach o en el seu moment de Sau, per posar dos exemples– i recomanat pel Col·lectiu de Músics del Maresme, el disc *Essències* ha estat presentat en diverses ocasions per aconseguir una bona difusió: el 15 de juliol passat a la Sala Clap de Mataró, també a l'Fnac de Barcelona, a l'Ametlla del Vallès en el marc de la IV Festa de Trobadors i Joglars i a la Llibreria Robafaves de Mataró, entre d'altres. Un seguit d'actuacions per donar a conèixer aquest disc que, segons en Blai Masó, “ha anat més enllà del territori català perquè m'han dit que l'han vist a Sòria i a Canàries”. El disc es va presentar a Argentona dins del marc de la Tardor Musical. El públic assistent, el 23 d'octubre al Saló de Pedra de l'Ajuntament, va poder viure una sessió musical marcada per la sensació de tranquil·litat que desprenen les notes musicals d'aquest grup format per un argentoní i un gironí, en Blai Masó i en Joan Barranca, respectivament.

Els components. En Blai Masó va néixer a Argentona l'any 1980. Va formar-se musicalment en harmonia, piano, acústica, música clàssica, formes musicals, combos i guitarra. Masó explica que ha participat “en formacions com Insomnia

Blues o Whiplash tot i que ara toco al grup de Jordi Nogueras i l'Irish Band i Jazz A-4”. També és professor a l'escola Imma Planas de Mataró. Per la seva banda, en Joan Barranca va néixer a Girona l'any 1975. Va estudiar cant clàssic i modern, guitarra, baix elèctric, piano, harmonia, composició i artesanía vocal. Ha compost sintonies per a ràdio i televisió, és professor de cant titulat, treballa com a músic de sessió i des del 1991 ha format part de diverses formacions com Strauss, Dekèband, Cambio de Planes, Partidaris de la Paraula, Zoe's Band, Horizonte Cruz, Tabarka o Jordi Nogueras i l'Irish Band. En aquest darrer grup és on van coincidir i on va sorgir la idea de fer aquest treball. En Joan Barranca recorda que “ho vam fer sense cap pretensió, únicament per mostrar el que fèiem, i la cosa va sortir bé perquè Picap ens ho va editar”.

El futur. La presentació a Argentona ha estat un dels darrers concerts del disc *Essències*, perquè aquesta parella musical prepara ara el segon treball. En Joan Barranca no vol posar cap data i diu que “no tenim pressa, serà quan estiguem satisfets del treball, quan sigui prou bo”. Per la seva banda, en Blai Masó ens avança que “serà de cara a l'any vinent,

durant el primer o segon trimestre”. Per a aquest nou treball esperen comptar amb les col·laboracions de Sito Serra, Pep Xirivel·la i Jordi Nogueras entre d'altres, ja que per ells “són uns referents musicals, uns músics destacats d'Argentona i uns grans mestres”. La banda que es va formar per portar a terme els concerts d'*Essències* continuarà en aquest nou projecte. Són en Carles “Charly” Lozano al piano i les veus, en Pacho Friera a la bateria i en Juan Sebastián Cardozo al baix. En Joan Barranca escriu la majoria de les lletres i explica que “com que anem tan *liats* molts cops truco a n'en Blai i acabem de compondre les músiques i lletres via tel·lèfon”. Estilísticament es mouran entre el jazz i el pop buscant aquest punt intermedi que fa que el públic de cada un dels sectors s'acosti a l'altre. El que enriqueix el nou disc és la participació dels músics que habitualment els acompanyen en directe així com diverses col·laboracions de músics destacats.

Els altres concerts de la Tardor Musical d'Argentona van ser el del mallorquí Jaume Tugores i el de les corals de la vila: la Coral Càntir d'Or, la Coral Llaç d'Amistat, les de l'Escola de Música i la de l'Institut.

Una de les propostes de la Tardor Musical va ser la presentació a la vila del disc *Essències*, de l'argentoní Blai Masó i del gironí Joan Barranca. Es tracta d'un treball amb clares influències del jazz i del *soul*, que conté temes inèdits però també versions de temes tan coneguts com “My funny Valentine”, “Misty” o la cançó de Joan Manuel Serrat “Aquellas pequeñas cosas”. Els dos músics es van conèixer en el grup del seu mestre, Jordi Nogueras i l'Irish Band, on va néixer una amistat que els ha permès compondre junts aquest treball. En aquests moments, ja preparen el segon disc.

COSES DE LA VILA

Rodatge d'Ecós

Ecós, aquest és el nom del telefilm que el 27 de setembre es va gravar a Argentona, concretament en el bar Cooper's, de la carretera de Vilassar, i en una casa particular. Es tracta d'una coproducció entre la televisió autonòmica gallega i la catalana que s'emetrà al gener del 2006 per TV3. Un dels responsables de les localitzacions, Manel Quadrada, va explicar que havien triat una pedrera amb una casa abandonada de Dosrius com un dels principals escenaris de la trama. Per la proximitat amb Dosrius, els responsables del telefilm, dirigit per Oriol Paulo, van escollir el bar argentoní i una casa particular.

Un esparver ferit

Una nova espècie protegida va ser abatuda a trets el darrer cap de setmana d'octubre, concretament un esparver. Un veí de Can Raimí va trobar l'animal amb diversos trets d'arma de foc tipus perdigó. La Policia Local el va recollir i el dia següent el va entregar als agents rurals, que el van portar al centre de recuperació de Torreferrussa, a Santa Perpètua de la Mogoda. De moment no se sap qui ha estat l'autor dels trets. L'esparver és una au rapinyaire protegida que habita als boscos del Maresme i s'alimenta d'altres ocells més petits.

Violència de gènere

Argentona va commemorar el Dia Internacional contra la Violència de Gènere amb una exposició titulada "Dones a l'Exili". La mostra, organitzada per l'ACNUR, va oferir a través d'imatges les condicions en què viuen les dones refugiades. L'exposició es va inaugurar amb una visita guiada a càrrec d'un dels membres del comitè català de l'ACNUR, Genís Morillas, que va explicar que les dones a l'exili pateixen

"doblement", d'una banda pel fet de ser refugiades i de l'altra pel fet de ser dones. "Dones a l'Exili" es va poder veure a la Sala d'exposicions de la Casa Gòtica fins a l'11 de desembre. També amb motiu del Dia Internacional contra la Violència de Gènere, una seixantena de persones van fer un minut de silenci davant l'Ajuntament, on també es va penjar un llaç blanc a la façana.

Nius a la Sala

Les orenetes que habitaven a la Sala ho podran tornar a fer la pròxima primavera i és que des de principis del mes de novembre, i un cop retirades les bastides, s'hi van col·locar uns nius artificials que substitueixen els que estaven en mal estat. Se n'han posat 6 a la façana que dona a l'avinguda Puig i Cadafalch, 6 més a la façana de la plaça Nova i 2 més a la del carrer les Parres. Segons el tècnic de Medi Ambient de l'Ajuntament, Joan Pujol, els nius s'han situat "ben a prop dels que eren naturals perquè les orenetes els trobin ràpidament". Amb tot, Pujol adverteix que els ocells podrien trigar entre 1 i 2 anys a tornar a la Sala. Els nius artificials provenen d'Alemanya i reproduïen les típiques construccions de fang que construeixen les orenetes cuablanca.

Nova oficina d'atenció al ciutadà

L'Ajuntament d'Argentona ha obert una nova oficina municipal a l'edifici de la Velcro. Des de fa uns mesos, tots els tràmits que es realitzen a les dependències del carrer Ramon Par també es poden fer al carrer Enric Granados, just on hi ha l'Àrea de Serveis Socials. Aquest nou punt d'atenció al ciutadà té l'objectiu d'oferir facilitats als vilatans, especialment a aquells que es desplacen amb cotxe i es troben amb la dificultat d'aparcar al centre del poble. L'horari d'atenció al públic és: els dilluns de les 8.30 h a les 15 h, i de dimarts a divendres de les 8.30 h a les 14.30 h.

COSES DE LA VILA

Taller sobre les drogues

L'Associació de Mares i Pares de l'Institut d'Argentona va posar en marxa un any més el taller "Joves, drogues i festa", una activitat dirigida a tots aquells pares amb fills en edat adolescent. El taller, que va constar de 3 sessions al mes de novembre, va anar a càrrec de la psicòloga Sandra Moreno, que va encarregar-se d'explicar als pares com actuar davant d'aquest problema. Aquest taller ja es va realitzar fa dos anys i va comptar amb una molt bona acollida.

Tercera Expomercat d'Art

La tercera edició de l'Expomercat d'Art reuneix 22 artistes locals. Lídia Tur, Sandro Soriano, Santi Clavell, Mía Puig i Miquel Arnau són només alguns dels noms que podrem trobar dins d'aquesta fira que se celebra al Museu del Càntir. Els estils i les tècniques que s'hi poden trobar són molt variats: pintures a l'oli, dibuixos, fotografia, ceràmica, joiera, bijuteria i una novetat, el *patchwork*. L'Expomercat d'Art té com a objectiu potenciar els artistes de casa i fomentar que tots els vilatans puguin ser consumidors d'art original. És per això que les obres que es posen a la venda oscil·len entre els 30 i els 150 euros.

Xerrades sobre fibromiàlgia

L'Associació de Fibromiàlgia i Fatiga Crònica d'Argentona i rodalies va organitzar durant els mesos d'octubre i novembre una sèrie de xerrades sobre diversos aspectes entorn d'aquesta malaltia. Durant aquest temps han passat per la vila: el doctor Alfons Ortega, un expert en la teràpia oriental del ging-sing yutsu; el psicòleg Alfons Verdager; el terapeuta Guiu Suari, i la també psicòloga i alhora practicant de ging-sing Pepa Berrabés.

Homenatge a Esteve Albert

La Casa Gòtica d'Argentona va acollir una mostra fotogràfica sobre la vida de l'escriptor i promotor cultural maresmenc Esteve Albert, amb motiu del desè aniversari de la seva mort. Les imatges, en blanc i negre i gran format, eren de l'exreporter gràfic de *La Vanguardia* Josep Lluís Pérez Reus, i recullen fotografies dels anys 1963-1964, quan Albert desenvolupà més activitats al Maresme. Originari de Dosrius, Esteve Albert (1914-1995) va ser escriptor però també arqueòleg, historiador, folklorista, agitador cultural i dramaturg, entre altres aspectes de la seva polifacètica vida laboral. En aquest sentit, el director del Museu del Càntir, Oriol Calvo, explica que "Esteve Albert va ser un activista cultural, un lluitador per les llibertats de Catalunya i un enamorat d'Argentona". L'activitat cultural que va portar a terme Esteve Albert durant la seva vida és àmplia i extensa, ja que va treballar a diferents municipis del Maresme, a Girona i també a Andorra i al Rosselló.

La Festa del Cros

Sant Miquel del Cros va celebrar la festa major del veïnat durant el primer cap de setmana d'octubre. Els actes van començar el divendres amb una disco mòbil, l'endemà es va celebrar una gimcana, la festa de l'escuma, un concurs de disfresses, un berenar i les actuacions del grup d'animació Papepi i el Mag Montecarlo. A la nit, l'Orquestra Màgic va ser l'encarregada de fer ballar els assistents. Els actes van continuar diumenge al matí amb una xocolatada, partides d'escacs, inflables i una pista de karts. Per dinar, una botifarrada popular va substituir la sardinada que s'havia fet anys enrere. Un partit de futbol entre solteres i caçades, les titelles *Companys de barri* i l'animació de la Casa Cultural del Sentimiento Andaluz van ser altres de les activitats festives al Cros, que van finalitzar amb un correfoc.

Sí però no...
Encara que...

Rosa Vila

Aparadors

El nostre món benestant és un gran aparador ple de petits o grans aparadors. Tots vistosos, ben il·luminats, cridaners, enlluernadors.

Algunes ciutats són agradables aparadors –no pas precisament els de les seves zones comercials– excepte en les seves barriades. Molts pobles –massa pobles– ja també comencen a ser aparadors però d'imitació. Algunes empreses ja fa temps que són només aparadors i, tot i així, segueixen acumulant guanys. Alguns alts o petits càrrecs són creats per muntar i justificar nous aparadors. Alguns llocs de gestió són per organitzar-los i fer-los més rendibles. Algunes medalles són per premiar els aparadors més visitats, envejats i/o admirats. Alguns mitjans de comunicació i els seus agents són subvencionats pels propietaris de potents aparadors per anar en contra dels propietaris d'altres aparadors menys cridaners. Alguns pressupostos són per justificar el material que ha d'omplir i optimitzar determinats aparadors. Alguns personatges ben plantats són maniquís d'aparadors. Algunes veus melodioses són músiques de reclam, sense ànima, per a aparadors. I moltes de les actituds amb què ens toquem cada dia són les que alimenten l'automatisme de l'aparador de torn.

Una mena d'aparadors –també parades, espots o webs– que quan t'hi acostes veus que estan buits, que a darrere no hi ha res més que poder i diner; que només són un engranatge, perfecte això sí, de llum, d'imatge i de so per vendre fum. Un fum que no necessitem per res. Un fum, una aparença, que no és capaç de millorar el dia a dia de cap col·lectivitat. Un fum que serveix per amagar la vida. Un fum que, només si l'ignorem, s'esvaïrà i ens deixarà veure i sentir-hi clar.

La Xenxa i la Xonxa són les dues germanes protagonistes d'aquesta història, l'argument de la qual sembla més el d'una pel·lícula d'Alejandro Amenábar o el d'una superproducció de suspens de la indústria americana que el d'un conte per a nens i nenes. De totes maneres, el llenguatge, la interpretació i la moral d'aquest text són perfectament comprensibles pels nens i nenes de totes les edats, però l'obra més aviat va dirigida a partir del cicle superior de primària. La trama gira al voltant de l'herència de la mare d'aquestes dues germanes, interpretades per la Marta Hernández i la Cristina Julià, molt vinculades a Argentona, la primera perquè hi va néixer i hi viu actualment i la segona perquè fa sis anys que treballa a l'Escola Bernat de Riudemeia. El llegat de la dona, de la qual només escoltem la veu, és una caixa forta sense la combinació per obrir-la. A partir d'aquí comença la trama de l'obra, en la qual les dues protagonistes utilitzaran els seus enginyers per quedar-se soles amb la caixa forta i poder endevinar el codi secret per obrir-la. Tot això en un ambient tètric aconseguit per un decorat que mostra el menjador d'una casa antiga així com per la música en directe. La composició musical ha estat obra de l'argentoní Pau Sarraute, Xavi Ciurans i Marc Mas; aquest últim toca el piano durant l'obra. L'escenografia és tasca de Marina Pineda, el vestuari és obra d'Anna Cubeiro i Laura García, i el disseny de llums és de Joan Salom, un altre argentoní de l'equip.

Divertit i fresc. El llenguatge del text és fresc, combina continuament paraules del castellà amb el català dominant i

barreja tot tipus de registre com la veu en *off* de la mare, les cançons i el ball. Tot i ser una obra infantil, hi ha elements del text que fan l'ullet als adults com quan es fa referència a la cel·lulitis, els xacres, els forats negres de l'univers i altres exemples que fan riure l'espectador adult i potser també els nens més espavilats. En aquest sentit, Marta Hernández explica que "sabem que els nens vénen acompanyats dels familiars i volem que tots s'ho passin bé". De totes maneres, el missatge que es desprèn de l'obra és aplicable a totes les edats. La necessitat de compartir, viure sense ràbia, en harmonia i sobretot sense enveja són els consells finals d'aquestes dues germanes que durant tota l'obra s'han fet la vida impossible. Però al final, com en els contes

infantils, tot acaba bé i les dues germanes fan les paus per viure juntes en una casa nova. L'harmonia que s'aconsegueix al final de l'obra és la mateixa que hi ha entre la Marta Hernández i la Cristina Julià, que es coneixen de fa molts anys. Les dues combinen la docència teatral amb altres projectes laborals.

Companyia Teatre Po. Aquest projecte teatral va néixer en el si d'un curs monogràfic de *clown* de l'Aula de Teatre de Mataró. El mestre era Toni Arteaga i dues de les alumnes van ser Marta Hernández i Cristina Julià, que van decidir presentar aquest projecte al Premi de Joves Creadors del Patronat Municipal de Cultura de l'Ajuntament de Mataró. Al mes d'abril van guanyar aquest premi, valorat en més de 2.000 euros i que els ha permès estrenar l'espectacle al Teatre Monumental de Mataró en el cicle "Dissabtes a les 11". Abans de l'estrena, però, han fet molts assajos al Centre Parroquial d'Argentona, a qui volen agrair la cessió de l'espai. Un cop estrenat a Mataró, Marta Hernández explica que "ara arriba la feina de la producció i la difusió a programadors i festivals". Cristina Julià afegeix que "el projecte està pensat per poder anar amunt i avall en una furgoneta". Comença així la trajectòria de *Mama, por!!!*.

Pallasses de casa

Mama, por!!! és l'espectacle infantil de la Companyia Teatre Po, formada per les actrius Cristina Julià i Marta Hernández, dirigides per Toni Arteaga. L'obra, que es va poder veure l'1 d'octubre al Centre Parroquial, va guanyar el Premi de Joves Creadors que concedeix el Patronat Municipal de Cultura de Mataró. La representació, que es va estrenar al Teatre Monumental de Mataró el 8 d'octubre, narra les disputes de dues germanes per l'herència de sa mare amb un llenguatge per als més petits de la casa però amb tocs d'humor adult.

El millor regal

Joan Antoni Fernández

Guillem es va despertar de sobte, sentint-se nerviós i excitat a un temps. Un raig de sol penetrava per una escletxa de la finestra, jugant amb els seus cabells. El noi rigué satisfet. Ja era Nadal! Tindria finalment el regal que havia demanat? Encara que s'havia portat molt bé durant tot l'any, la joguina que volia era molt cara i potser els seus pares no l'havien pogut adquirir. I ell ho desitjava tant...

La porta de la seva habitació es va obrir de cop i una figura aparegué al llindar.

—Au, Guillem! —exclamà el nouvingut—. Vine amb el pare! Anem a pescar una mica al riu abans d'esmorzar.

Excitat, el noi va saltar del llit amb rapidesa. En un tres i no res es va rentar la cara i es va vestir, corrents a tota velocitat per marxar de seguida. El pare ja l'esperava a la porta de la casa i Guillem només va mirar de reüll la mare, la qual li somrigué des de la cuina en veure'l marxar.

Ambdós no van trigar gaire en arribar al riu. Guillem agafà la canya de pescar que li oferia el pare i aspirà l'aire fresc del matí amb satisfacció. Varen passar dues hores molt entretingudes, pescant molts de peixos i xerrant com un parell de vells companys. El pare li preguntà pels seus estudis, per les seves aficions i els seus amics. També li narrà unes quantes anècdotes d'allò més divertit i li va proposar anar amb la mare al cinema i al museu de ciència a la setmana següent. Guillem estava encantat i s'ho va passar molt bé.

Quan tornaren a casa la mare ja tenia preparat l'esmorzar: galetes fetes per ella i una enorme tassa de llet calenta. Menjaren tots tres de molt bon humor, fent-se ganyotes i explicant-se coses sense importància però divertides. El nen gaudia amb plenitud de cada instant d'aquell ambient familiar que ho envoltava tot.

Laura Bartra Coromines

Després tots tres van marxar en bicicleta pel bosc. El pare i la mare no pedalaven gaire bé i Guillem s'escapolia d'ells per amagar-se darrere dels arbres fins que el cridaven. Va ser una excursió molt agradable i tornaren a casa cansats però feliços.

Era l'hora de fer el dinar. Guillem i el pare rentaren els peixos mentre la mare feia el brou. Així van passar una bona estona fins que el dinar va estar llest a taula. Guillem es rentà les mans i va seure al mig del pare i de la mare. Dinaren en silenci, mirant-se de tant en tant amb cares alegres. Després de les postres, la mare va treure el joc de sobretaula preferit de Guillem i es passaren tota la tarda jugant entre rialles.

Amb quina rapidesa passa el temps quan un s'hi troba bé! Quan Guillem se n'adonà ja era fosc. Es trobava una mica cansat, les emocions del dia havien estat molt fortes. Van sopar frugalment, ja que havien acordat aixecar-se aviat l'endemà per fer una excursió fins al cim de la muntanya i fer fotos del paisatge.

—Vols que t'expliqui un conte? —s'ofereí el pare.

—No en tinc ganes, potser demà —con-

testà Guillem fent badalls.

El nen s'aixecà i féu un petó al pare al mateix temps que li passava la mà per l'esquena i li premia el piu central. A l'acte, el pare va caure a terra sense energia. Va fer el mateix amb la mare i se'ls mirà amb complaença. Quin regal més meravellós! Era l'equip de joguines que havia demanat!

Mentre anava a la seva habitació i connectava la videoconsola, va pensar que potser hauria de telefonar els seus pares de veritat per agrair-los el regal. Encara que tal vegada ho faria un altre dia, segur que ja no hi devien ser, al seu hotel. Era tan difícil contactar amb ells! Havien marxat de viatge a París i sempre estaven voltant. De tant en tant trucaven a casa per preguntar si tot anava bé. Una mica ploms sí que eren, els pobres! Guillem estava fart d'aguantar els seus sermons cada cop que parlava amb ells. Sort que, entre la feina i els viatges, es veien poc temps.

Així i tot, li havia agradat, aquella sorpresa de Nadal.

—Pare i Mare, les teves joguines amigues”...

Sens dubte es tractava del millor regal.

Lluís S. Morgan

La Masia de Can Cabot

En arribar a Can Cabot, un gros i centenari lledoner ens dona la benvinguda. Generacions l'han vist créixer i convertir-se en aquest gegantí arbre que requereix tres homes per ser abraçat. Al seu costat, la diverses vegades centenària masia comença a caure, el seu celler sap que ja no servirà més, el porxo i les quadres saben que ja no guardaran els útils agraris ni els animals de corral, i un vell trull on hi devia haver molta quantitat d'olives també resta silenciós en un racó amagat.

Com a contrasentit, com una paradoxa, als terrenys de l'antic mas, dotzenes de cases noves conformen la urbanització de Can Cabot. D'aquí a uns anys, segur que restarà el nom però els seus habitants tal vegada no sabran ni tindran idea de la ubicació de la masia que els ha donat el nom.

Tres mines d'aigua enriqueixen la finca, la

mina de la Soleia, la dels Castanyers i la del Gavatx. Aquest últim nom va ser donat arran de la Guerra del Francès, ja que una noia de la casa, fugint de l'assetjament d'un soldat de Napoleó, va amagar-se a la mina i d'aquí, amb aquest nom despectiu de francès, ve el nom de la font.

Cabot s'anomenava el personatge que va entrar a la casa en casar-se amb una pubilla Llentislà. Aquest era el nom primigeni de la casa.

Llentislà, heus aquí un nom que havia omplert la història de la nostra població de ressonàncies i afers. Trobem un Jaume Llentislà en el contracte de Reedificació del Temple Parroquial de 1514,⁽¹⁾ un Bartomeu Llentislà rector de la Parròquia el 1521, i el que és més important, els Llentislà construeixen una casa a la plaça de l'Església segurament perquè els seus fills eclesiàstics

estiguin més a prop del temple, exactament on està ubicat el Museu del Càntir, que conserva, tresor d'aquell passat, el bonic portal dovellat. Allà era Can Llentislà de la Plaça per diferenciar-la de la casa mare, Can Llentislà de Clarà, la que nosaltres hem conegut com a Can Cabot.

És hora de marxar, contemplo una vegada més el que resta de Can Cabot-Llentislà, a poc a poc vaig marxant camí enllà, amb recança, sé que tot quedarà potser en oblit, unes passes més i tombo el cap, la casa ja no es veu, només el brancatge del gegantí lledoner que m'ha donat la benvinguda, sobresortint en el paisatge, sembla que em diu adéu per sempre.

(1) CLAVELL, Jaume. *Argentona, història i records*.

La façana central de la masia de can Cabot té els elements típics d'aquestes construccions catalanes.

Manolo González és el rehabilitador del primer equip del RCD Espanyol des de fa més de cinc temporades. Vinculat al club blanc-i-blau des de fa uns quinze anys, les mans d'aquest argentoní són una de les eines principals perquè els jugadors puguin afrontar els partits de les tres competicions que disputen enguany: la Lliga, la UEFA i la Copa del Rei. A banda dels massatges o els embenatges, González és un element clau en el procés de recuperació dels jugadors lesionats, ja que els aplica exercicis i activitats durant el període de recuperació activa.

El rehabilitador “perico”

Unes mans grosses i fortes, aquesta és la principal eina de treball de Manolo González, que actualment és el rehabilitador del primer equip del RCD Espanyol. La seva formació va començar fa molts anys quan González jugava a futbol en diferents equips de la comarca, com el Cirera o el Rocafonda de Mataró, on combinava els tocs de pilota amb els primers massatges. Quan el van fitxar pel Molins de Mataró, González ja va decidir que penjava les botes de futbol per dedicar-se exclusivament a la tasca de rehabilitació. A través d'un amic, va presentar el seu currículum al club blanc-i-blau, on al cap d'un temps li van fer una entrevista i va començar a treballar com a rehabilitador dels equips de futbol base com els alevins, els infantils o els cadets. També va estar cinc anys amb l'Espanyol B fins que va arribar al primer equip.

Primera Divisió. Amb una formació àmplia en infermeria, activitat física i esportiva, quiropràctica, massatge esportiu i massoteràpia –aquesta última, la seva especialitat– però també amb molts anys d'experiència, Manolo González s'ha anat fent un lloc a l'Espanyol i des de fa cinc anys forma part de l'equip mèdic del primer equip. Aquest equip, dirigit pels metges Cervera i Mauri, està format per quatre professionals: dos fisioterapeutes, un especialista en acupuntura i altres tècniques orientals, i

Manolo González. “La meua feina és, per una banda, la recuperació activa dels jugadors lesionats que s'han d'adaptar després dels dies d'inactivitat, amb diferents activitats i exercicis específics enfocats a la recuperació de la zona lesionada, amb combinació de tècniques manuals”, explica González. La recuperació activa dels jugadors lesionats pot ser molt variada, segons la lesió, però González combina l'activitat cardiovascular en diferents màquines amb els treballs de piscina i també exercicis en el camp de joc perquè “cal buscar objectius i readaptar la lesió”. En aquest sentit és molt important la formació contínua per estar al dia de noves aplicacions i mètodes. Per realitzar aquests entrenaments personalitzats, els jugadors també visiten la consulta argentonina de González, situada al carrer Josep Domingo Bellalta i Collet.

González entrenant al jugador Tamudo.

D'aquesta manera, els veïns poden veure figures futbolístiques com Tamudo (lesionat a principis d'octubre) o d'altres jugadors.

El dia a dia. La relació de Manolo González amb els jugadors és bona, però el fet d'haver passat pels equips de base li fa tenir més confiança amb alguns jugadors que provenen del planter com ara Lopo, David Garcia, Tamudo. Però això no vol dir que la seva relació amb la resta de la plantilla sigui molt diferent, perquè amb un equip així passes moltes hores fora de casa i la convivència amb els jugadors és molt estreta. En aquesta temporada, la 2005-2006, González fa els desplaçaments relatius a la Lliga Espanyola de Primera Divisió. González explica que “és un treball molt gratificant, tot i que s'hi dediquen moltes hores i estem sotmesos a la pressió dels resultats”. L'argentoní assegura que “aquesta temporada serà dura a l'estar en tres competicions, és una dinàmica a què, per desgràcia, no estem acostumats i els jugadors es ressenteixen físicament amb tants partits”.

Consulta privada. A banda de la seva feina amb el club blanc-i-blau, Manolo González també atén particulars a la seva consulta d'Argentona. Molts argentonins amb problemes a l'esquena, les cames o d'altres parts del cos han passat per les seves mans i han fet els exercicis que els ha recomanat.

finques
Gil Parés
corredor d'assegurances

Disposem de la més extensa
selecció d'immobles en venda
a la zona d'Argentona

Tel. 93 797 10 13

C/ Gran, 52 (davant l'Ajuntament)

Us desitgem
unes bones festes

Visiti la nostra web:

www.gilpares.com

**CAN
VALLS**

CANSALADERIA
CARNISSERIA
XARCUTERIA
FRUITERIA

C/ Gran 39
Tel/Fax: 93 797 02 07
08310 ARGENTONA

*Bon Nadal
i feliç 2006*

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

i molt bones festes!

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

I PA CALENT CADA 2 HORES

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DIVENDRES:

Matí de 8'00 a 13'30 h

Tarda de 17'00 a 20'30 h

DISSABTE:

Matí de 8'00 a 14'00 h

Tarda de 17'30 a 20'30 h

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA
Tel. 93 797 05 03 - Fax 93 756 06 49

A Bresca hi trobarà els articles **CO aliment** a preus
molt i molt baixos tot l'any, com per exemple:

PERNIL BODEGA TERUEL

**115 € + BICICLETA
MOUNTAIN BIKE
DE REGAL**

**LOTS
NADALENCES: 29'90 €**

36'50 €

ÀMPLIES OFERTES 3 X 2

ET FA POR QUEDAR-TE A L'ATUR?

TENS DISMINUCIÓ D'INGRESSOS
EN CAS DE BAIXA LABORAL?

**T'HO SOLUCIONEM
AMB LA NOVA ASSEGURANÇA
DE PROTECCIÓ DE PAGAMENTS
DE MAPFRE**

VINE, I T'INFORMAREM !!

PER NOMÉS 0.58 CTS/DIARIS, RENDA MENSUAL 1.000 € DURANT 12 MESOS

Bones Festes !!

Oficines a prop seu:
DELEGACIÓ A ARGENTONA
C/ Joan XXIII, 7, baixos - 08310 ARGENTONA
Tel. 93 756 07 62
JOAN VIDAL GARCIA AGENT D'ASSEGURANCES
Núm. registre 2659

MAPFRE
Número 1 en Assegurances d'Automòbil
Adreça electrònica: vidalg@mapfre.com

CENTRE DE FISIOTERÀPIA TERMAN

Carrer Gran, 27 - 08310 Argentona
Tel. 93 797 04 38
cf-terman@hotmail.com

**Visites concertades
Tractaments personalitzats**

Afectacions articulars
Afectacions musculars
Cervicàlgies
Dorsàlgies
Electroteràpia
Embenats:
Preventius
Terapèutics
Higiene postural
Lumbàlgies
Massatge relaxant
Massatge terapèutic
Rearmonitzacions articulars
Stretching (estiraments)
Tècniques de punció seca
Tècniques propioceptives
Ultrassò

*Bones
festes
de Nadal*

Ara obert els matins

Finques Eduard
Assessoria Immobiliària

*Que passen
Bones festes*

**PROMOCIONS
COMPRA-VENDA
GESTIÓ IMMOBILIÀRIA
LLOGUERS
HIPOTEQUES**

Carreras Candi, 9 - 08310 ARGENTONA - Tel. 93 797 23 72
finqueseduard@finqueseduard.com - www.finqueseduard.com

*Bones
Festes*

Tot per l'aigua

INSTAL·LADORS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

SPMSYSTEMS@telefonica.net
www.mar-esme.com/spm

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Els mitjans de pagament de la seva empresa: el xec, el pagaré i la lletra de canvi

Joan Carles Codina
Soci Director

El xec, el pagaré i la lletra de canvi són instruments de pagament que la legislació vigent posa a disposició de totes les empreses. Ara bé, cal conèixer mínimament el funcionament d'aquests elements de pagament per poder-li treure el màxim profit i sobretot per no dur-se sorpreses desagradables. Així és molt important no confondre un xec amb un pagaré o amb una lletra de canvi, donat que els efectes d'aquests documents són ben diferents.

El xec o taló és un instrument de pagament per mitjà del qual podem disposar a favor d'un tercer dels diners que tinguem en els nostres comptes bancaris. És una ordre de pagament, i permet realitzar de forma fàcil els pagaments sense necessitat d'emprar diners en metàl·lic, però hem de tenir en compte varies coses: la primera, que el pagament és a la vista, i per tant la seva vàlida no està sotmesa a cap data, per la qual cosa amb independència de la data del xec aquest podrà fer-se efectiu si hi ha diners al compte, i la segona, que el xec no té força executiva a diferència del que molta gent creu. Això vol dir que la seva manca de pagament ha de ser reclamada a través d'un procediment declaratiu, que vol dir que hauré de provar la causa del xec, és a dir, hauré d'aportar en aquest procediment els albarans o documentació similar que acrediti la realització d'un servei o la entrega de mercaderies, i també les factures corresponents que han donat lloc al pagament mitjançant el xec. Aquest procediment és complex i llarg, podem trigar sense cap problema un any a tenir una sentència en primera instància.

El pagaré en canvi, és un títol pel qual una persona s'obliga a pagar a un altre, una quantitat determinada

en una data i lloc determinats. Així doncs, és una obligació o promesa de pagament del firmant, el qual s'obliga de forma directa i personal. D'altra banda, cal dir que el pagaré té força executiva per si mateix i per tant, en el supòsit que no s'atengui el seu pagament en la data establerta és pot fer efectiu a través d'un procediment d'execució, que a diferència del procediment declaratiu és més senzill, perquè no caldrà aportar en aquest procediment cap altre document que no sigui el propi pagaré, i molt més ràpid i segur, donat que la seva interposició implica pràcticament que es travi embargament dels béns del deutor de tal manera que durant tot el temps que dura el procediment que poden ser sis mesos no hem de patir que el deutor quedi insolvent.

La lletra de canvi és un títol de crèdit formal i complet, que obliga a pagar al seu venciment, en un lloc determinat, una quantitat certa de diners a la persona primerament designada a tal efecte en el document, o sota l'ordre d'aquesta a una altre diferent també designada. Podríem dir que la lletra de canvi té dues funcions: és un mitjà de pagament i a la vegada és un instrument de crèdit. La lletra de canvi és un instrument força més complex que el xec o el pagaré, tant en quan als requisits exigits com en la seva protecció. La lletra de canvi ofereix la seguretat i rapidesa en el seu cobrament però té l'inconvenient que és un document que està sotmés al timbre que és el que hem de pagar per ella en funció de la quantitat que documenti, de tal manera que si parlem de quantitats elevades o de moltes lletres resulta un mitjà costós. Però pot ser interessant quan es fa servir amb la finalitat de donar crèdit, qualitat que no reuneix el pagaré.

Per les raons exposades, entenem que quan volem un mitjà de pagament segur, ràpid i econòmic, l'instrument ideal és el pagaré.

